

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINS

	Pag.
A 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin	
— Operele lui V. I. Lenin în limba română	1
VINICIU GAFIȚA — Scriitorii din țara noastră cinstesc pe Lenin	5
— Figura lui Lenin în opera lui Maia-kovski	10
— Biblioteca personală a lui V. I. Lenin	12
— Ghidul Bibliotecii de Stat a Uniunii Sovietice „V. I. Lenin”	17
Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”	
V. MARIU — O bibliotecă comunală cu frumoasă activitate	18
— Despre buletinul de informare a concursului	20
DIMA DRAGAN CORNELIU — Folosirea noulor caiete pentru evidența activității bibliotecilor comunale și sătești	22
*	
— Pe drumul luminos arătat de Partid	24
— Consfătuire cu cititorii pe tema „Luptători ai partidului”	27
*	
— Cadre noi, calificate, pentru agricultură	33
— Unele recomandări la întocmirea planurilor de lectură pentru membrii gospodăriilor agricole colective	34
*	
V. ORDENTLICH — În sprijinul industriei și bibliotecilor tehnice din întreprinderi	38
*	
— În pas cu viața	40
*	
Bibliotecarii ne scriu	42
Cronica bibliologică	44
Lucrări de specialitate	48

Vă recomandăm

Știri

25 APR 1960
I. M. F. TIREȘTI
Biblioteca „V. I. Lenin”
TARGU MUREȘ

* 5 5 0 0 1 5 4 6 5 *

Biblioteca UMFST

4

1960

LUCRĂRI DE SPECIALITATE

Ctenar [Cititorul]. Mesicnik pro praci vesnickych knihoven. Rocnik XII (1960), Cis. 2, Unor. (Vydava Ministerstvo skolstvi a kultury v nakladatelstvi Orbis).

Numărul 2 al acestei publicații este dedicat sărbătoririi a 15 ani de la eliberarea Cehoslovaciei. Dr. Rudolf Malek vorbind în articolul V novy zivot (Viața nouă) despre importanța deosebită a acestui eveniment pentru progresul culturii, arată că munca cu cartea a luat noi aspecte. Numărul mereu crescând al cărților de versuri și proză ale scriitorilor cehi și slovaci, al cărților de literatură politică, istorică și economică, dau o imagine grăitoare a politicii de culturalizare a maselor din Republica Cehoslovacă.

În acești 15 ani au apărut numeroase publicații noi și un bogat material documentar, iar în sprijinul muncii de agitație au fost tipărite cele mai importante colecții ale literaturii politice.

Jarmila Burgetova ocupându-se despre „Luna cărții”, într-un articol cu acest titlu, arată că această sărbătoare are anul acesta un aspect deosebit de important, deoarece în primăvara lui 1960 se aniversează 15 ani de la eliberarea țării și se împlinesc 50 de ani de la propunerea Clarei Zetkin, la Copenhaga în 1910, pentru inițierea Zilei internaționale a femeii. Acest fapt trebuie să dea un nou impuls femeilor și în special celor ce duc munca cu cititorii, pentru o activitate cât mai rodnică de răspândire a cărții în rândurile maselor largi de oameni ai muncii.

Oldrich Kapsa semnează articolul închinat bogatei literaturi despre agricultura socialistă a Republicii Cehoslovace și metodele moderne de lucru folosite în acest domeniu.

Articolul Brigada de muncă socialistă, semnat de Josef Matejka, bibliotecar la Uzinele „V. I. Lenin” din Plezn, precum și altele scurte note încheagă o imagine sugestivă a muncii cu cartea și a răspândirii ei la locul de muncă.

La rubrica discuții despre activitatea bibliotecilor sătești, Milan Slavik înfățișează un tablou documentat al muncii cu cartea la sate, a legăturii bibliotecarilor cu oamenii muncii de pe ogoare și interesele pe care aceștia îl dovedesc pentru literatura ultimilor ani.

Articolul 15 ani victorioși, împărțit în mai multe rubrici, enumeră publicațiile mai importante apărute în această perioadă de timp, referitoare la lupta popoarelor ceh și slovac pentru eliberare și apoi pentru construirea socialismului.

În cuprinsul revistei mai găsim o rubrică rezervată filmelor, realizate cu ocazia marelui sărbători naționale a poporului cehoslovac.

Cestimir Knobloch semnează articolul comemorativ despre împlinirea a 30 de ani de la moartea scriitorului Alois Jirasek, subliniind valoarea operii sale și faptul că guvernul și poporul cehoslovac acordă acestui eveniment importanța cuvenită.

În notița despre literatura europeană de după al doilea război mondial se subliniază importanța literaturii sovietice și influența ei binefăcătoare asupra celorlalte literaturi.

În afara interesantului și bogatului material documentar publicat, revista este bogat ilustrată cu aspecte din diferite biblioteci ale țării.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBlicație a MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R.P.R.

ANUL XIII Nr. 4

APRILIE 1960

Redacția : București, str. Const, Mille nr. 5-7 — telefon 13.94.04

OPERELE LUI V. I. LENIN ÎN LIMBA ROMÂNĂ

La 22 aprilie anul acesta se împlinesc nouăzeci de ani de la nașterea marelui învățător al proletariatului mondial — Vladimir Ilici Lenin, continuator genial al operei lui Marx și Engels. De numele lui Lenin se leagă noua etapă de dezvoltare a marxismului: leninismul, care este marxismul epocii imperialiste și a victoriei revoluțiilor proletare. De numele lui Lenin sînt indisolubil legate întemeierea primului partid muncitoresc revoluționar de tip nou

— partidul bolșevic, victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, constituirea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, lichidarea exploatării omului de către om, marea operă de construire a comunismului în Uniunea Sovietică, constituirea lagărului invincibil al socialismului și păcii.

V. I. Lenin a lăsat proletariatului mondial o uriașe moștenire teoretică, un adevărat tezaur, pe care-l folosesc cu succes partidele comuniste și muncitorești marxist-leniniste din întreaga lume. Ideile marxism-leninismului constituie șarul călăuzitor al activității practice revoluționare a mișcării comuniste și muncitorești-internaționale revoluționare. Ele au călăuzit și călăuzesc neabătut activitatea partidului clasei muncitoare din România îndreptată spre făurirea orînduirii socialiste în patria noastră.

Partidul nostru a acordat încă de la întemeierea sa o deosebită atenție editării și răspîndirii lucrărilor clasice, marxism-leninismului. O serie de lucrări de mare însemnătate ale lui Lenin a cunoscut lumina tiparului în perioada ilegalității cînd P.C.R. înfruntînd cu eroism și curaj prigoana bestială a regimului burghezo-moșieresc, lupta pentru interesele vîfale ale maselor muncitoare, pentru răsturnarea odiosului regim burghezo-moșieresc.

În anii de după eliberare, operele nemuritoare ale lui Marx, Engels și Lenin au fost și sînt editate în tiraje de masă. În acești ani, numai din lucrările lui Lenin s-au tipărit 104 titluri într-un tiraj total de aproximativ 5.100.000 exemplare. Astăzi nu există bibliotecă publică sau personală, cît de modestă, în care să nu se aște traduceri din principalele opere ale clasicii marxism-leninismului.

Pînă în prezent au apărut 38 de volume din Opere de V. I. Lenin; două ediții din populara culegere Opere alese în două volume (partea I-a și a II-a), în cadrul colecției Biblioteca marxist-leninistă au apărut numeroase ediții din scrierile lui Lenin (cărți, broșuri). Printre acestea o largă răspîndire au cunoscut cărțile lui Lenin: Ce sînt „prieteniile poporului” și cum luptă ei împotriva social-democrațiilor?, Ce-i de făcut?, Un pas înainte, doi pași înapoi, Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică, Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului, Statul și revoluția, Revoluția proletară și renegatul Kautsky, „Stîngismul” boala copilăriei comunismului și multe altele.

Un eveniment deosebit îl va constitui începerea publicării încă în cursul acestui an a Operelor complete ale lui V. I. Lenin în 55 de volume (după ediția V-a rusă), care va cuprinde și o serie întreagă de materiale necunoscute pînă în prezent.

In studierea sistematică a marxism-leninismului de către oamenii muncii din țara noastră, un ajutor prețios îl constituie culegerile pe diferite teme de mare importanță din scrierile lui Lenin. In ultimii ani numărul culegerilor tematice din lucrările lui Lenin, tipărite de Editura politică și de alte edituri s-a înmulțit considerabil. Numai în Editura politică au apărut 19 asemenea culegeri tematice într-un tiraj de cca. 350.000 exemplare. In aceste culegeri sînt înmănușiate scrierile lui Lenin în probleme centrale cum sînt: rolul conducător al partidului clasei muncitoare în revoluția și construcția socialistă, alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, revoluția socialistă, statul socialist, problema națională și național-colonială, problemele construcției bazei economice a socialismului, problemele revoluției culturale, problemele politicii externe a statului socialist, etc.

V. I. Lenin a fost întemeietorul și conducătorul partidului bolșevic, model pentru toate partidele revoluționare ale proletariatului. El a elaborat sub toate aspectele învățătura despre partid ca detașament de avangardă al clasei muncitoare, fără de care nu este posibilă răsturnarea capitalismului și victoria socialismului. Dezvoltînd în mod creator tezele lui Marx și Engels, Lenin a pus bazele ideologice, organizatorice, tactice și teoretice ale partidului revoluționar de tip nou al clasei muncitoare. Învățătura lui Lenin despre partid a fost pe deplin confirmată de viață; ea are o nestrîbită actualitate și constituie șarul călăuzitor al partidelor marxist-leniniste din întreaga lume. Scrierile lui Lenin care conțin învățătura sa despre partid și rolul conducător al acestuia în revoluția și construcția socialistă sînt înmănușiate în trei culegeri importante, editate și în limba română. Volumul Despre construcția de partid (Ed. Politică 1959, 872 p.) conține cele mai importante lucrări și extrase din operele lui Lenin așit dinainte cit și după Revoluția Socialistă din Octombrie, consacrate principiilor și metodelor de organizare a partidului proletar de tip nou. Lucrările lui Lenin, care sintetizează experiența luptei pentru păstrarea și consolidarea unității ideologice, organizatorice și tactice a partidului, formează conținutul culegerii intitulată Despre unitatea partidului (Ed. Politică 1959, 568 p.). La rîndul eî, culegerea Partidul — forța conducătoare în statul socialist și în construcția comunistă (Ed. Politică, 1959, 560 p.) cuprinde principalele lucrări și cuvîntări ale lui Lenin cu privire la rolul hotărîtor și mereu în creștere al partidului în perioada construcției socialiste și comuniste.

V. I. Lenin a dezvoltat în mod creator, în condițiile imperialismului, teoria marxistă a revoluției socialiste. Analiza amplă, amănunțită a primei mari revoluții populare din epoca imperialismului — revoluția rusă din 1905—1907 —, caracterizarea importanței ei internaționale, concluziile teoretice și politice care rezultau din experiența acestei revoluții, sînt cuprinse în lucrările reunite în volumul Despre revoluția din 1905—1907, (Ed. Politică 1956, 784 p.). Problemele teoretice și practice, de însemnătate vitală care s-au ridicat în perioada de pregătire și înșăptuire a Revoluției Socialiste din Octombrie, moment de cotitură în întreaga istorie a omenirii, sînt sintetizate în scrierile, cuvîntările și documentele elaborate de Lenin și reunite în culegerea Despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie (Ed. Politică, 1957, 432 p.).

In tot decursul activității sale teoretice și practice, Lenin a acordat o atenție excepțională problemelor făuririi și consolidării alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, singura forță socială capabilă, sub conducerea partidului său marxist-leninist, să smulgă puterea din mina claselor exploatoare și să asigure construcția victorioasă a socialismului și comunismului. Acestor probleme îi este consacrată culegerea Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănimie (Ed. Politică, 1958, 712 p.).

Lenin a fost organizatorul și conducătorul Statului Sovietic, prima formă istorică victorioasă a dictaturii proletariatului, a cărei menire istorică este desființarea oricărei exploatare, desființarea claselor exploatare și a claselor în general. În fruntea C.C. al partidului, Lenin a condus lupta pentru sfărîmarea aparatului de stat burghez și creării pe ruinele acestuia a aparatului de stat sovietic, strîns legat de masele de milioane ale celor ce muncesc, devotat intereselor acestora. În culegerea *Despre munca aparatului de stat sovietic* (Ed. Politică, 1956, 288 p.) sînt reunite articolele, cuvîntările și scrisorile lui V. I. Lenin în care se fundamentează principiul centralismului democratic în organizarea statului, se indică sarcinile și metodele principale de muncă ale aparatului de stat proletar, se demonstrează superioritatea democrației socialiste asupra celei burgheze, false și mincinoase.

O uriașă însemnătate pentru victoria socialismului în U.R.S.S. și în prezent pentru construirea cu succes a socialismului în țările de democrație populară are planul leninist de construire a socialismului, care prevede industrializarea socialistă a țării pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, cu pivotul ei, construcția de mașini, cooperativizarea agriculturii, înșăpluirea revoluției culturale.

Cititorul român are la îndemîna importante culegeri din operele lui Lenin, în care sînt expuse ideile planului de construire a socialismului, idei după care se călăuzește neabătut partidul nostru, aplicîndu-le în mod concret la condițiile țării noastre. O deosebită importanță au scrierile din culegerile intitulate *Despre dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării* (Ed. Politică, 1956, 220 p.) și *Despre productivitatea muncii* (Ed. Politică, 1956, 160 p.). În scrierile din aceste culegeri, Lenin demonstrează că baza tehnico-economică a socialismului poate fi construită numai prin dezvoltarea cu precădere a industriei grele, în primul rînd a industriei producătoare de mijloace de producție, capabile să înzestreze întreaga economie națională cu tehnica înaintată, să asigure progresul tehnic și pe această bază sporirea productivității muncii, — factor fundamental pentru victoria noii orînduirii sociale. Lenin a fundamentat, în aceste lucrări, necesitatea unui ritm rapid de dezvoltare a mării industrii, cheazășie a înfloririi întregii economii, a bunăstării poporului și apărării independenței țării.

Revoluția culturală, parte integrantă a operei de construire a socialismului, problemele formării culturii și artei socialiste în conținut și național în formă, ale educării comuniste a oamenilor muncii, și luptei intransigente împotriva oricăror forme ale ideologiei burgheze — sînt ample tratate în scrierile lui Lenin reunite în culegerea *Despre cultură și artă* (Ed. Politică, 1957, 684 p.).

În zilele noastre, cînd mișcarea comunistă și muncitorească internațională cunoaște un puternic și nestăvilit avînt, cînd importanța și influența lagărului socialist crește neconținut, ideile clasicilor marxism-leninismului cu privire la internaționalismul proletar, la unitatea mișcării muncitorești și comuniste mondiale, lupta lor intransigentă împotriva oportunismului sub toate formele — prezintă o importanță teoretică și politică practic deosebită. Culegerile: *Marx-Engels-Lenin Despre internaționalismul proletar* (Ed. Politică, 1959, 668 p.). *Lenin: Despre mișcarea muncitorească și comunistă internațională* (Ed. Politică, 1958, 344 p.). *Impotriva revizionismului* (Ed. Politică, 1958, 640 p.) conțin o analiză multilaterală, profundă, a unor momente hotărîtoare din istoria mișcării muncitorești internaționale, a trăsăturilor esențiale ale internaționalismului proletar, dezvăluie esența oportunismului, bazele lui economice și sociale, formele lui de manifestare precum și căile de lichidare a acestuia. Pentru toți cei ce studiază teoria marxist-leninistă, aceste culegeri reprezintă un ajutor indispensabil.

Epoca noastră, epoca trecerii omenirii de la capitalism la socialism, se caracterizează prin slăbirea neîncetată a forțelor lagărului imperialist și creșterea continuă a forțelor și influenței sistemului socialist mondial în frunte cu U.R.S.S. Criza generală a capitalismu-

lui se adîncește neconținut. Un factor de seamă al adîncirii acestei crize, în afară de apariția și consolidarea lagărului socialist, o constituie destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Problemele variate și complexe, pe care le ridică etapa actuală a luptei popoarelor împotriva robiei coloniale, pentru consolidarea independenței politice prin cucerirea independenței economice, rolul acestei lupte pentru progresul omenirii pot fi adînc studiate și înțelese în mod științific numai în lumina învățăturii marxist-leniniste. Cititorul culegerii *Despre problema națională și național-colonială* (Ed. Politică, 1958, 632 p.) are posibilitatea să se înarmeze din punct de vedere teoretic și politic, astfel încît să înțeleagă just întregul proces al destrămării sistemului colonial, al imperialismului, ce se petrece sub ochii noștri.

Țările sistemului socialist mondial, în frunte cu Uniunea Sovietică, călăuzindu-se după principiile leniniste de politică externă ale statului socialist, duc neobosit lupta pentru menținerea păcii în lume, pentru coexistența pașnică a țărilor cu orînduiri sociale diferite. Lucrările importante ale lui Lenin consacrate problemelor politicii externe ale statului socialist și coexistenței pașnice a celor două sisteme, sînt reunite în culegerea *Raport asupra păcii* — *Despre politica internă și externă a Republicii* (Ed. politică, 1959, 264 p.).

V. I. Lenin are meritul istoric de a fi dezvoltat sub toate aspectele și de a fi îmbogățit filozofia marxist-leninistă — materialismul dialectic și materialismul istoric. În limba romînă sînt tipărite operele filozofice fundamentale ale lui Lenin: *Materialism și empiriocriticism*, *Caiete filozofice* și o serie de alte lucrări incluse în răspîndita culegere *Marx-Engels — Marxism* (Ed. politică, 1958, ed. III-a, 504 p.).

Despre viața și activitatea lui Lenin, s-au tipărit în limba romînă numeroase cărți și broșuri. Dintre ele amintim aici doar cele două volume: *Amintiri despre Lenin* (Ed. Politică, 1957 și 1958, 684 p. și 1000 p.) care edoată în mod viu personalitatea genialului dascăl al proletariatului mondial.

Steaua călăuzitoare a operelor lui Lenin o constituie unitatea indestructibilă dintre teorie și practică. Răspîndirea și studierea lucrărilor lui Lenin reprezintă o condiție fundamentală pentru ridicarea nivelului teoretic și politic al oamenilor muncii din țara noastră, pentru înțelegerea profundă și aplicarea în viață a politicii marxist-leniniste a partidului nostru. La această muncă, o contribuție prețioasă sînt chemați să aducă bibliotecarii.

A cunoaște și răspîndi în mijase, lucrările nemuritoare ale lui Lenin, reprezintă pentru bibliotecari o sarcină de mare răspundere și totodată de onoare. Ei își vor îndeplini această sarcină dacă vor dovedi pasune și pricepere în munca de popularizare a lucrărilor clasiceor marxism-leninismului, dacă ei înșiși vor studia sistematic aceste lucrări.

Ș T I R I

● Biblioteca de Stat „V. I. Lenin” a editat culegerea *În ajutorul popularizării operelor lui V. I. Lenin și a literaturii despre el*. Cartea conține sfaturi cum să fie organizate lecturile leniniste, o seară închinată vieții și activității lui Lenin și o consfătuire cu cititorii asupra lucrării lui V. I. Lenin *Marea inițiativă*. Se dau apoi indicații pentru organizarea unor expoziții de cărți cu titlul

Leninismul — marele steag de luptă pentru victoria comunismului, avînd două variante: una pentru bibliotecile regionale și orășenești, iar cealaltă pentru bibliotecile raionale și sătești.

Alte două capitole tratează despre lectura în colectiv a literaturii; despre V. I. Lenin, planuri de lectură și expuneri bibliografice despre viața și activitatea lui V. I. Lenin.

SCRIITORII DIN ȚARA NOASTRĂ cinstesc pe Lenin.

(Chipul lui Lenin în literatura noastră)

VINICIU GAFIȚA

Literatura nouă din țara noastră închină multe imnuri de slavă și recunoștință celui care a conceput, pregătit, organizat și condus Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, neasemuitului conducător al omenirii muncitoare, Vladimir Ilici Lenin. Aproape nu există scriitor și mai ales poet, care să nu fi încercat să reînvie într-o lucrare literară chipul iubit al lui Lenin.

Geo Bogza, în însemnările sale de călătorie intitulate *Meridiane sovietice*, contemplă îndelung monumentul lui Lenin din piața gării Finlanda. În minte îi vin alte statui, de curînd văzute, ale lui Petru cel Mare și Ecaterina a II-a.

„Eroul monumentului din piața gării Finlanda, — scrie Geo Bogza, — nici nu se înalță în aer, ci foarte de jos, de lîngă oameni, întinde brațul în chip firesc. Dar e atîta clocot interior, atîta convingere și patos revoluționar în gestul lui, încît pare că vrea să-i ridice dintr-o dată, pe toți care-l înconjoară, pe noua treaptă a istoriei pe care o făurește.

Capul lui Vladimir n-are nici coroană, nici colț, dar oricine vede acea frunte enormă, boltindu-se sub cerul Leningradului, numai de cît își dă seama că acolo e izvorul nemaipomenitei energii care a dus la izbîndă cea mai mare revoluție din istoria lumii“.

Ceea ce subliniază în chip deosebit scriitorul, este distanța uriașă dintre cei trei conducători ai poporului din Rusia, ale căror statui le privești, și în care descifrezi trășăturile celor pe care-i reprezintă. Tarul Petru, galopînd pe calul său aprig, cu paloșul la șold, simbolizează dorința de a aduce Rusia alături de celelalte popoare ale Europei. Ecaterina a II-a, înconjurată de curteni, are tendința de a se desprinde de pămîntul peste care domnea și de cei pe care nu-i cunoștea și nu-i iubea. Numai Vladimir Ilici e în mijlocul poporului pe care l-a dus la o nouă viață. Parcă simți mulțimile care-l ascultau, în aprilie 1917, gata să pornească pentru a lua cu asalt cetatea țarilor, Palatul de iarnă.

Legătura strînsă cu poporul, ale cărui aspirații le-a cunoscut și întruchipat ca nimeni altul în istoria omenirii, este una din trășăturile marelui Lenin pe care scriitorii s-au străduit s-o reliefeze cît mai puternic în scrierile lor.

Tot în însemnări de călătorie prin Uniunea Sovietică, scriitorul Zaharia Stancu evocă în cîteva pagini amănunte din viața lui Lenin. Vizitînd muzeul „V.I.Lenin“ din Moscova, această „școală a leninismului, o școală a luptei revoluționare, o istorie în documente și imagini a mărețului Partid Comunist al Uniunii Sovietice“, cum îl denumește scriitorul, privește cu înfiorare macheta casei Ulianovilor din Simbirsk, fotografia lui Vladimir Ilici copil în mijlocul familiei sale, caiete și cărți de școală care au aparținut micului Ulianov, tabloul lui Șteșcov intitulat „După execuția lui Alexandru Ulianov“, macheta casei în care a trăit Lenin în exil, biblioteca din tinerețe a lui Lenin, mantaua pe care o purta Vladimir Ilici în ziua cînd s-a atentat la viața sa, chestionarul de partid pe care Lenin — ca răspuns la întrebarea: „De cînd sînteți membru al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice“ — a scris: „De la înființare și chiar ceva mai demult“. Din toate exponatele, care amintesc clipe importante din viața lui Lenin, ca

și a P.C.U.S. și a popoarelor din Uniunea Sovietică în lupta lor pentru libertate, figura marelui conducător se conturează luminoasă și atotcuprinzătoare.

Vizitînd satul Gorki de lîngă Moscova, locul unde Lenin a locuit multă vreme în ultimii anii ai vieții, scriitorii Ioan Grigorescu, Ion Vitner și alții folosesc prilejul de a zugrăvi în cuvinte calde personalitatea lui Lenin, cea mai mare pe care a dat-o omenirea de-a lungul celor cîteva mii de ani de istorie scrisă. Cele văzute aici vorbesc cu putere despre dragostea cu care poporul înconjură pe Vladimir Ilici. Darurile pe care oamenii simpli din lumea întregă i le trimeteau, scrisorile primite, sînt mărturii ale unei prețurii de care numai un adevărat prieten al celor ce muncesc se poate bucura. Printre altele, scriitorul Ioan Grigorescu povestește istoria locomotivei U-127, primită de Lenin din partea muncitorilor de la depoul din Riazno-Uralsk. Odată cu această locomotivă, muncitorii i-au trimis și o scrisoare în care spun: „La 20 mai, muncitorii depoului adunați la sărbătorirea aniversării celulei de partid, căreia i-au transmis locomotiva U-127, au hotărît în unanimitate să te aleagă pe tine, dragă Vladimir Ilici, mecanic de onoare. Incredințîndu-ți locomotiva, muncitorii nu se îndoiesc că tu, Vladimir Ilici, ca un mecanic cu experiență, ne vei conduce la un viitor luminos“.

Mecanicul de onoare condusesese și pînă atunci, și a condus și de atunci încolo, prin învățătura sa — cel mai de preț bun al omenirii — pe toți muncitorii din lumea întregă pe drumul luminos al păcii, libertății și belșugului.

Un alt volum de însemnări de călătorie, din care chipul plin de hotărîre și bunătate a lui Lenin se înfățișează cititorului, este cartea *Am văzut cu ochii Țara Păcii*, de Dr. Petru Groza. „Vizităm localitatea Gorki la vreo 50 km. de Moscova (Leninskie Gorki). În urma rănilor pe care le-a căpatat în 1918 și a activității extrem de încordată, sănătatea lui Lenin s-a zdruncinat. Începînd din iarna anului 1921, a fost deseori nevoit să-și întrerupă munca. La insistența medicilor, s-a mutat în localitatea Gorki“. Și autorul lucrării arată în continuare marea grijă pentru popor a lui Lenin, exprimată chiar și în cele mai neînsemnate amănunte ale vieții sale, atît de prezente aici, la Gorki. Astfel, un exemplu grăitor este și faptul că în iarna anului 1921, cînd țara sa se zbătea în mari greutăți economice și criza de combustibil era foarte mare, Lenin a dat, primul, exemplu de economie, mutîndu-se într-o arîpă a palatului de la Gorki, în două camere destul de mici unde încălzirea se făcea ușor și cu puține lemne. De asemenea Lenin a interzis să i se amenajeze în chip special palatul Morozovilor, arătînd că nu e de loc momentul unor astfel de cheltuieli.

Dar însemnările de călătorie prin U.R.S.S. nu se mărginesc să amintească de Lenin numai cu prilejul descrierii vreunui muzeu, a tablourilor, a statuilor sau satului Gorki, etc. În toate realizările Uniunii Sovietice, scriitorii au descifrat grija partidului creat de Lenin, care conduce popoarele Uniunii Sovietice pe calea construirii comunismului.

Dacă proza din țara noastră evocă figura lui Vladimir Ilici Lenin mai ales în amintiri și însemnări de călătorie, poezia este prezentă cu nenumărate producții ale celor mai de seamă poeți care închină versurile lor amintirii lui Lenin. A. Toma în poezia *Ciocan și seceră* asemuiește pe conducătorul Revoluției din Octombrie cu marele meșter Vulcan, unind într-un singur șuvoi de luptă ciocanul și seceră, pe muncitori și pe țărani. Camil Baltazar în poezia *Lenin* socoate că pentru a dăltui chipul marelui conducător al muncitorilor e nevoie de granitul cel mai tare, marmură din cea mai fină și lucirea stelelor, care singură poate egala gîndirea genială a lui Lenin. Nina Cassian îl vede pe Lenin îndreptîndu-se spre Smolnii, luînd în mîinile sale cîrma întregii lumi.

Nicolae Tăutu în poemul *Intr-o dimineață de octombrie* narează întîmplarea unui marinar care dorea să-l vadă și să-l audă vorbind pe Lenin. De aceea, într-o dimineață

cînd trebuia să aibă loc o adunare la Smolnii, mătrozul pleacă de la predarea postului, direct la miting. Dar acolo, obosit, adoarme pe o bancă în grădină și se trezește abia spre prînz, cînd cineva îi pune mîna pe umăr.

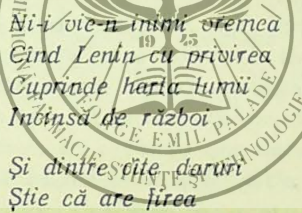
„Ce aștepti, matroz, aici?”
(Limba mi-o simțeam de iască)
Ce s-așept? Ia, pe Ilici.
Il așept ca să vorbească“.

Cel care-l trezise și care-i vorbea era însuși Lenin. Inveselit de întîmplare, Vladimir Ilici îl invită pe marinar la un ceai.

Vremi de-atuncea au trecut,
Dar pe Lenin tot în viață
Il văd cum l-am cunoscut
La Smolnii, în dimineață.

Tot din timpul Revoluției, povestește un episod și Veronica Porumbacu în poezia *Lenin, oșteanul și contesa*. Astfel, Lenin are o deosebită grijă ca obuzele și gloanțele să nu vatăme comorile artei, ca pîrjolul să nu ardă tablourile, chiar atunci cînd ele înfățișează o contesă. Lenin prețuiește arta la adevărata ei valoare, ca o creație a poporului, care a fost furată poporului pînă atunci, dar care prin Revoluție trebuie să-i fie restituită. Numai după victoria Revoluției și alungarea stăpînitorilor, poporul a trecut la munca pașnică, a putut să prețuiască în adevăr palatele, parcurile, tablourile, sculpturile, bibliotecile, și tot ce fusese creat de el, prin munca sa, dar de care pînă atunci fusese ținut departe.

Numele lui Lenin e legat indisolubil de cuvîntul Pace. Primul decret leninist este *Decretul Păcii*. În poezia *Decretul din Octombrie*, poetul Mihai Gavril consemnează acest fapt.

Ni-i vie-n inimi vremea
Cînd Lenin cu privirea
Cuprinde harta lumii
Inciinsa de război
Și dintr-o clipă daruri
Știe că are lîrea
Un dar fără de seamăn
Alese pentru voi.

Acest dar este *Decretul Păcii*, este pacea către care au năzuit dintotdeauna popoarele. Politica leninistă de pace își arată roadele și astăzi cînd capitalismul monopolist, în ultimele sale zvîrcoliri ar dori să arunce iar omenirea în război, în sînge. Dar, urmînd învățăturile leniniste despre pace, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic, în fruntea întregului lagăr socialist și alături de celelalte țări iubitoare de pace, zădărnicesc orice încercări nebunești de a aprinde iar pîrjolul pustiitor al războiului.

Alfred Margul Sperber, poet german din R.P.R., îl vede pe Lenin ca un semănător care-și încredințează cuvîntul, brazdei roditoare.

Și prin partid tu vei trăi mereu,
Et înmulțește opera ta vie,
Popoarele sfărîmă jugul greu
Căci tu le-nvești să scape de robie.

Eugen Jebeleanu ascultă la muzeul din Gorki un disc cu glasul lui Lenin. În poezia intitulată *Glasul lui Lenin*, el consemnează fiorul de înălțare de care s-a simțit cuprins auzind acest glas.

*S-ascuți, urechile-ți erau sărace :
Lenin citea Decretul pentru pace.
Aprîns sunau severele-i cadențe.
(Pe-atunci, la noi erau cei mulți în zdrențe)
Se ridicau cuvintele cit piscul,
Cit lumea uriaș, crescuse discul.
Stă-n fundul sălvi mama nemișcată.
Nu placa se urnea, ci lumea toată.*

Ascultînd, poetul are viziunea noroadelor ce și-au îndreptat spinarea la auzul acestui glas, care le chema la luptă și au pornit asaltul cuibarelor de șerpi ai exploatării. Cu ochii minții, el vede marile realizări și transformări ale lumii, urmînd cuvintele leniniste. Iar la sfîrșit, poetul consemnează.

*...Se-oprise discul. Inșă-ntreg pămîntul,
mergînd-nainte — îi purta cuvîntul.*

Acest sentiment de bucurie că Lenin este al tuturor celor ce muncesc, al maselor largi de pe întreg pămîntul, îl trăiește intens poezii și scriitorii și îl comunică și cititorilor,

Dintr-un tablou, de la cîteva obiecte care-l amintesc pe Lenin, gîndurile zboară înaripate la înfăptuirile uriașe, la transformările enorme pe care le-a adus în lume cuvîntul său.

Dar Lenin a trăit, a luptat nu numai pentru cei ce l-au cunoscut și l-au văzut, pentru cei ce au trăit aceleași vremi. Și noi, azi, ne bucurăm tot mai mult de înfăptuirile izvorite din înțelepciunea sa. Poezia *Lenin și prichindeii* de Victor Tulbure a fost prilejuită de contemplarea tabloului care-l înfățișează pe Lenin printre copii.

*Vrăjmașii țării trebuiau înfrinți !
De-aceia doar luptau pe front ostășii.
Mulți copii și nu mai aveau părinți
Și-n zdrențe își purtau pe alite pașii.
Dar Lenin s'a gîndit, încă de-atunci,
Să le zidească pruncilor o casă.
Acuma, iată-l în cămîn de prunci
Stînd la taișas cu ceata lor voioasă.*

Acești copii, care au stat de vorbă cu Lenin atunci, în anii aceia grei, care i-au simțit mîngierea părintească a mîinii pe creștet, care i-au ascultat cuvintele calde, de grijă, care i-au privit ochii lucitori și vii, fruntea largă sub care se zbătea viitorul omenirii, sînt acum oțelari, ingineri, artiști, iar unii poate și-au dat viața în războiul antifascist pentru ca și țara noastră să devină liberă.

Dar poetul își îndreaptă gîndul și către alți copii.

*Eu mă gîndesc la voi, copiii mei,
Privind tabloul plin de gingășie.
...Cum șade Ilici printre prichindei,
El viața voastră parcă o mîngîie.*

Și în celelalte înfăptuiri din țara noastră, care construiește socialismul sub conducerea înțeleaptă a partidului, poezii deslușesc învățătura leninistă, voința lui Lenin care cu geniul său a arătat lumii calea adevărată pe care trebuie să meargă. *Mărturiile lui Octombrie* se intitulează poezia Veronicăi Porumbacu în care poeta dă glas acestor dorinți :

*Cu visul cucerit ni se deschide
O albie, viltorilor de vise.
Și pumnul strîns al grevelor de ieri
Și brațul nostru azi descătușat
De-acolo-și trag înfiiele puteri.*

În *Lucrare scrisă*: Lenin, poetul Nicolae Tăutu arată ce înseamnă acest nume scump, Lenin, pentru o fată care abia acum în zilele democrației populare poate să învețe carte :

*La cinci ani tata de Lenin mi-a vorbit
Cînd s-a-ntors de pe locomotivă ostenit.
Mi-a spus că n-a fost rege, nici voivod
Ci un tătuc al oropsitului norod.*

Mecanicul a fost arestat de călăii siguranței burgheze și omorît deoarece credea în dreptatea poporului. Dar puterea populară, care aplică întocmai învățăturile lui Lenin, va ajuta acum pe această fată — rămasă orfană pentru că a învățat cine este Lenin, — o va ajuta să ajungă :

*Un inginer cu bucle castanii,
Un inginer ce hotărît va ști
Că nu doar stîlpii cei de fier
Înalță tainic-un șantier,
Ci forța vie și nestăvilită,
Puterea din Octombrie primită,
Ce-a ridicat la noi aici
Hidrocentrala lui Ilici.*

Amintirile lui Ilici, chipul luminos al lui Lenin, nu e adus în fața cititorului numai de enumerarea unor obiecte legate strict de persoana fizică a lui Lenin ci mai ales de înfăptuirile pe care poporul le-a cucerit urmînd învățăturile sale. De aceea, cuvintele nu par niciodată prea mari pentru a evoca chipul său.

În *De-am aduna oceanul* de Virgil Teodorescu se spune :

*A fost un om-ca nimeni de omenesc și simplu !
Ca apa, ca lumina ce tremură pe creste,
Pe care niciodată nu le-nvechește timpul, —
Oglîndă-a fericirii ce în durere crește.*

*Și va trăi în inimi milenii fără șir
Căci niciodată-n lume gîndirea-i n-o să piară
Nici tîmpla lui de frate, cu vinele subțiri,
Nici fruntea peste care furtuni cutreerară.*

Ani și ani de zile, sub stăpînirea burghezo-moșierească, scriitorii au fost împiedicați să înfățișeze și să cînte cea mai luminoasă figură a istoriei omenirii. După eliberarea țării de către Armatele Sovietice, după răsturnarea exploataților și cucerirea puterii de către poporul condus de partid, literatura nouă din țara noastră s-a îmbogățit nespus, putînd da glas în libertate celor mai curate și mai fierbinți năzuințe populare. Printre acestea, la locul de frunte se află cinstirea amintirii lui Vladimir Ilici Lenin, cel care a dezvoltat în chip genial învățătura lui Marx și Engels, cel care a organizat partidul proletariatului din Rusia, a condus masele la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a deschis omenirii calea către un viitor luminos. „Lenin — scrie Mihail Sadoveanu în bucata *Lenîngrad* — va rămîne stăpîn desăvîrșit al veacului său“.

FIGURA LUI LENIN

ÎN OPERA LUI MAIAKOVSKI

Vladimir Maiakovski, impetuosul rapsod al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, — de la a cărui moarte se împlinesc 30 de ani la 14 aprilie crt. — a iubit pe Lenin cu venerația și entuziasmul unui discipol devotat. Atașat luptei revoluționare a proletariatului, — pe care o socotea cu mândrie „revoluția mea” — Maiakovski a închinat strofe vibrante evenimentelor care au premers formării statului sovietic și mai apoi construcției socialiste, situînd în centrul lor figura uriașă a lui Lenin, sufletul și conducătorul Revoluției, inspiratorul înțelept al epocii de relaxare pașnică. Inovator ca formă și expresie, Maiakovski a fost totodată și un îndrăzneț inovator al conținutului, imprimînd poeziei sale tumultul epocii în care a trăit.

În poemele sale leniniste, de un înalt nivel artistic, poetul transcrie pagini de istorie marxistă și partinitate combativă.

El a izbutit să redea cu inegalabilă măiestrie, personalitatea atotcuprinzătoare a lui V. I. Lenin, lăsînd în urmă sa un valoros tezaur literar și artistic.

Poemele lui Maiakovski, închinat lui Vladimir Ilici, se situează printre cele mai valoroase creații ale sale, nu numai prin esența lor artistică, ci și prin felul realist în care a izbutit să surprindă eposul timpului său, identificîndu-și eroul drag cu masele și năzuințele lor. Stăpîn pe mijloace noi de limbă și formă, Maiakovski are meritul de a fi sugerat momentul istoric în care Lenin apare pentru prima oară în conștiința maselor, ca vestitor al Revoluției Socialiste. Apariția lui Lenin pe arena luptelor sociale se impune astfel ca o realitate inevitabilă.

Noi

— carne scoasă la vînzare —

eram tîrîți în abatoare,
în urletele de război...

Cînd apăru deasupra lumii, Lenin —
cu fruntea lui cît bolta,
peste noi... (1)

Cu Lenin în frunte, poporul își găsește drumul, căutat de atîta timp. Nu mai poate fi vorba de rătăcirii și așteptări fără rost, „cu vaete, cu îndoieli”; acum e vorba de luptă aprigă, necruțătoare, cînd „mîinile știu pe cine să sece-n rafale de gloanțe” și cînd :

mai tare
decît toate limbile din lume —
s-aude explodînd același nume
Lenin
Lenin
Lenin !

doilea poem închinat lui Lenin a fost scris, patru ani mai tîrziu. Între timp poetul se afirmase ca viguros promotor al realismului socialist în poezie, oglindind cu profunzime realitatea, în dezvoltarea ei revoluționară.

Sub conducerea înțeleaptă a lui Lenin, tînărul Stat Sovietic pășea pe drumul refacerii; oamenii muncii, depunînd eforturi supraomenești, valorificau pas cu pas minutele lor cuceriri. În mijlocul acestui tumult al muncii constructive, se produce moartea lui Lenin. Spiritul lui rămîne însă viu în mijlocul maselor, conducîndu-le mai departe pe drumul victorios spre comunism. Acest moment este oglindit cu o mare intensitate dramatică în chiar primele strofe ale

¹ Toate citatele sînt din traducerile poetului Cicerone Teodorescu.

poemului, în ale cărui tipare poetul a turnat cel mai frumos monument închinat lui Lenin și operei sale.

Lenin

și

mai viu decît cei vii
ne-a fost și ni-i:

știință,

forță,

armă!

Maiakovski a intuit în mod just că forța lui Lenin se trage din legătura indestructibilă cu masele. Acesta este desigur motivul pentru care poetul se ferește de acele exaltări metaforice, atît de false în lirica apologetică și care cu toată frumusețea lor formală, ar fi putut să diminueze adevărata măreție a personajului cîntat. Pentru Maiakovski, Lenin a fost numai om, „ca mine și ca voi, ca sutele de oameni din mulțime“, unul care „cu boala a luptat ca și noi, de-seori“. Și totuși, poetul găsește accente să-l preamărească, să-l ridice peste ceea ce este obișnuit, fiind gata să-și dea viața pentru el.

Și numai eu?

Nenumărați ca mine...

Nici gura să deschidă,
fără să-i chemi de fel
din sate.

sau din mîne-
cine

n-ar da năvală
pentru el?

Imaginea cortegiului lunerar, petrecînd pe Lenin pe cel din urmă drum, este o evocare tulburătoare a durerii poporului care și-a iubit conducătorul și căruia de data aceasta moartea i se pare cea mai cumplită absurditate. „De ce? De ce? De ce? se întrebă fiecare, iar în cei care trec „cu steagurile-n stradă“, poetul vede Rusia întregă ale cărei lacrimi cinstesc „viața fără moarte a tovarășului Lenin“.

Poemul zugrăvește sensul adînc filozofic al legăturii lui Lenin cu istoria, unitatea indisolubilă dintre „creierul clasei proletare“

cauza, forța și gloria acestei clase, cu partidul însuși.

În poemul *Lenin e cu noi*, scris la cea de a zecea aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poetul reînvie cu aceleași puternice mijloace artistice, figura uriașă a lui Lenin. Într-o viziune măreață, Maiakovski cîntă forța clocotitoare a oamenilor din fabrici și uzine, vibrînd la vestea cea mare care trece din gură în gură și aduce „un proaspăt și puternic vînt nou în lume“.

Sosește, știți...

— Sosește!

— Cine?

— El!

Conștiința puterii populare este sugestiv exprimată în cuvintele istorice ale lui Lenin, al căror mesaj înălțărat a ridicat masele la luptă:

Noi sîntem glasul

forțelor de jos,

al muncitorilor din lumea-ntregă.

Trăiască partidul

ce construiește comunismul!

Trăiască mișcarea

pentru puterea Sovietelor!

După furtuni, vin zilele construcției pașnice pentru consolidarea puterii de stat, care se făurește „fără burghezi și-n care robi n-ai să mai vezi și nici domni mari“. Ochiului vigilent al poetului nu-i scapă greutățile și lipsurile acestei epoci: dușmanii mai roiesc pretutindeni, iar construcția comunei nu-i „o treabă de zile“.

Dar am făcut pe drumul către ea
întîii zece pași —
și cei mai grei.

O altă poezie a sa, *De vorbă cu tovarășul Lenin* este o reverie în care realitatea se suprapune impetuos ficțiunii.

S-a-noptat în odaie

Și sînt singur cu Lenin

care se uită

de sus, din tablou

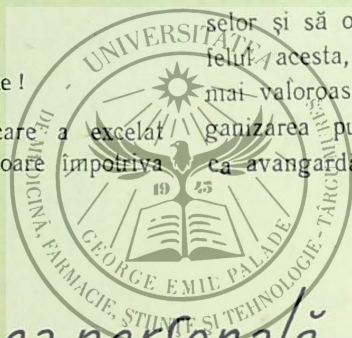
Poetul vede cum buzele titanului se mișcă, îl aude vorbind și din cuvintele lui „care ard“, simte irezistibila nevoie de a-și împărtăși gândurile ce-i trec prin minte în clipa aceea: „Greu e, tovarășe Lenin, greu al dracului este!“ exclamă poetul, dar nu ca să se tînguie. El e luptător și ca toți luptătorii e gata să se bată. Cu cine? Cu dușmanii regimului, cu chiaburii, cu sectanții, cu birocrății, cu lingăii și ridiculii, cu cei care „trec ca vodă-prin lobodă și cu pieptu-n afară, încărcăți de insigne, grozăvindu-se“ și care fiind ageri vor continua să se strecoare. Cu aceștia, încheie el, plin de convingere sinceră, „vom mai avea de furcă!“

În conștiința luptătorului filiiie ca un steag de luptă amintirea pururea prezentă a lui Lenin :

...prin tine
mai puternici în toate
respirăm
și gândim
și trăim
și ne-om bate!

Ca poet satiric, gen în care a excelat printr-o combativitate necruțătoare împotriva

a tot ce era vechi și înapoiat, Maiakovski se numără printre cei dinții scriitori care au răspuns cu promptitudine comandamentului literaturii realist-socialiste. Opera lui poetică este puternic influențată de învățăturile și directivele leniniste, reprezentînd o necondiționată azeziune la pozițiile de luptă ale lui Lenin. Poeziile despre ședințomanie și birocratism, despre tipicari și înfumurați, despre șperțari și toți cei ce, conștient sau inconștient, se interpun în calea noului, exprimă punctul de vedere politic formulat de Lenin în îndrumările sale pentru crearea unui aparat de stat sănătos și a unei opinii publice cu conștiința ridicată. Improșcînd săgețile ironiei în rămășițele vechii orînduirii sociale, Maiakovski a făcut să răsune hohotul de rîs al poporului, aruncat cu dispreț celor ce-și închipuiau că mai sînt în stare să frîneze elanul revoluționar al masei și să oprească în loc roata istoriei. În felul acesta, poetul s-a făcut ecolul celor mai valoroase învățături leniniste despre organizarea puterii sovietice, despre rolul ei ca avangardă a lumii noi.

Biblioteca personală a lui V. I. LENIN

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui Lenin, Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S., Camera Unională a cărții și Camera de Stat pentru literatură militară pregătesc pentru tipar un catalog al bibliotecii personale a lui V. I. Lenin. Catalogul cuprinde: tipări-turile aflate în locuința-muzeu a lui V. I. Lenin din Kremlin și muzeul din Gorki (inclusiv cărțile păstrate în cabinetul de lucru al lui V. I. Lenin și în biblioteca sa precum

și cărțile din biblioteca lui N. K. Krup-skaia, apărute pînă în 1923 inclusiv); căr-țile și celelalte tipăriri din biblioteca lui V. I. Lenin, aflate în biblioteca Institutului de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S.; cărțile, revistele și alte tipăriri cu adnotările și însemnările lui V. I. Lenin, aflate în fondul de documente „V.I. Lenin“, al arhivei centrale de partid.

Editarea unui catalog al bibliotecii per-sonale a lui V. I. Lenin se face pentru pri-

ma oară. În afara celor arătate mai sus, catalogul va conține și un număr de reproduceri de pe volumele care au adnotări făcute de V. I. Lenin, precum și fotografiile ale listelor de cărți, ale copertelor și paginilor cărților primite în dar cu dedicație.

★

Vladimir Ilici a fost un mare cunoscător și iubitor al cărților. În anii îndelungați ai exilului, silit să-și schimbe domiciliul, n-a avut posibilitatea să-și închege o bibliotecă personală. El și-a creat o bibliotecă personală, abia după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

PREOCUPĂRI NELIMITATE

Biblioteca sa de lucru avea peste 10 mii de cărți, reviste și broșuri, peste 900 din ele purtând diferite adnotări făcute de mâna lui Ilici.

Biblioteca sa s-a format treptat. Baza ei au constituit-o cărțile aduse de Lenin din exil. După mutarea guvernului sovietic din Petrograd la Moscova, Vladimir Ilici a făcut un opusul cărților care îi erau necesare. „Oricât de ocupat era, — povestește bibliotecara sa — Vladimir Ilici găsea timp să cerceteze toate cărțile pe care le primea. Și primea foarte multe: nu numai ce apărea în Rusia, ci și multe lucrări ce apăreau în străinătate, precum și reviste și ziare în rusește și în alte limbi străine“.

Bibliotecarii întocmeau pentru dînsul liste cu noile cărți apărute. Din aceste liste și *Knijnii letopis* (Letopisețul cărților), Lenin nota ceea ce considera necesar să aibă în biblioteca sa.

Lenin folosea orice posibilitate pentru a fi la curent cu ceea ce se tipărea în străinătate, urmărind în special lucrările în legătură cu mișcarea muncitorească și comunistă.

În biblioteca personală a lui Ilici se găsesc adunate cărți din toate ramurile științei. În afară de cărți marxiste, social-economice și politice, Lenin folosea în permanență cărți și materiale despre industrie, agricultură, transporturi, energetică, organi-

zarea muncii, statistică, despre diferite probleme militare (organizarea trupelor, strategie, tactică, folosirea diferitelor feluri de unități în luptă etc.), despre istoria antică, a evului mediu, a Rusiei, despre istoria modernă și contemporană a diferitelor țări, despre filozofie (de la Platon pînă la Feuerbach), științele naturii, critică literară, filologie, despre istoria picturii ruse și mondiale, a muzicii, teatrului etc. etc. Rămii uimit numai gîndindu-te cum reușea Ilici, ocupat pînă peste cap, să se intereseze de un cerc atît de imens de probleme, în mod serios și profund.

V. I. Lenin se distingea printr-un înalt nivel al lecturii. Aceasta se vede mai întii de toate în permanenta sa documentare bibliografică. Sursa principală a informațiilor despre noile cărți apărute, o constituia pentru Vladimir Ilici cataloagele tipărite, — editate de biblioteci, — indicatoarele bibliografice și *Knijniaia letopis*. Se cunoaște interesul manifestat de V. I. Lenin pentru lucrarea lui N. A. Rubakin, *În mijlocul cărților*. Deși a criticat această lucrare în mod serios, el a apreciat-o totuși foarte mult. Vladimir Ilici cunoștea perfect limbile engleză, germană și franceză, iar în italiană putea citi liber fără dicționar. În afară de aceasta înțelegea ceha și poloneza. În biblioteca sa se găsesc adunate cărți în 19

SFATUINDU-SE CU MARX...

În cursul întregii sale vieți, cărțile lui Marx și Engels au fost tovarășii permanenți ai lui Ilici. În biblioteca sa personală numărul acestor cărți e aproape de două sute (în limba rusă și în alte limbi). Operele principale ale lui Marx și Engels se găsesc adunate, în diferite ediții și traduceri.

În articolul *Cum îl studia Lenin pe Marx*, N. K. Krupskaja scrie: „Pentru Lenin, studiul lui Marx nu era o dogmă, ci o călăuză în acțiune. Odată i-a scăpat această expresie: „Cine vrea să se slătuiască cu Marx...“ „Expresia este foarte caracteristică. El însuși „se slătuiă“ adesea cu Marx. În clipele cele mai grele, în momentele de cotitură ale revoluției, el se apuca din nou

să-l recitească pe Marx. Intrai câteodată la dînsul, în cabinet și rămîneau surprins: peste tot lumea era agitată, el însă îl citea pe Marx și cu greu își întrerupea lectura“.

V. I. Lenin a citit și cînspectat cu atenție scrisorile lui K. Marx și Fr. Engels. „*Conspectul*“ *corespondenței dintre K. Marx și Fr. Engels din 1844—1883*, făcut de Lenin și tipărit recent pentru prima oară, arată cu cită atenție a studiat Vladimir Ilici scrisorile lui K. Marx și Fr. Engels. Paralel cu aceasta, l-a interesat pe V. I. Lenin și corespondența cu alți fruntași politici și în special ruși.

Pe coperta broșurii lui K. Marx, *Mizeria filozofiei*, V. I. Lenin a notat „Exemplarul lui Lenin. S-a găsit o nouă scrisoare a lui Karl Marx către Annenkov 28.XII.1846“.

Lenin a păstrat cu deosebită grijă volumele *Capitalului* lui K. Marx (edițiile germane din 1872, 1885 și 1894 și edițiile ruse din 1872 și 1885). El a dus aceste cărți cu sine pretutindeni și le-a folosit în permanență.

CUNOAȘTEREA PROFUNDA A FILOZOFIEI

V. I. Lenin cunoștea filozofia, adînc și multilateral. În biblioteca sa se găsea o larg reprezentată literatura filozofică, începînd cu operele autorilor antici.

În biblioteca lui Vladimir Ilici întîlnim operele lui Hegel, Feuerbach, Dietzgen, Bebel, Spencer și ale altor filozofi. Un loc deosebit îl ocupă autorii ruși: Radișev, Dobroliubov, Pisarev, Plehanov. În cabinetul lui V. I. Lenin s-au găsit 22 volume din operele complete ale lui A. I. Herzen și 10 volume din operele lui I. G. Cernișevski, pe care Vladimir Ilici îl iubea în mod deosebit și ale cărui opere le cunoștea foarte bine.

V. I. Lenin urmărea literatura filozofică contemporană, o studia în mod critic, demascînd fără cruțare pe idealisți și pe cei care creiau confuzie.

În biblioteca lui V. I. Lenin se găsește și culegerea *Vehi*¹⁾ apărută în 1909, și care

¹⁾ *Vehi* înseamnă: jaloane. (Nota Red.).

a făcut atîta vîlvă. Din cele 209 pagini, 105 păstrează observațiile lui V. I. Lenin, însemnările, sublinierile și ștersăturile sale făcute atît cu creionul albastru cît și cu cerneală. Înainte de a face o analiză necruțătoare a acestei culegeri, și de a trage concluzii și generalizări de importanță politică deosebită, V. I. Lenin a studiat-o în amănunțime.

ISTORIA ȘI CONTEMPORANEI- TATEA

V. I. Lenin cunoștea foarte bine istoria, fiind mîndru de gloriosul trecut revoluționar al Rusiei. Un mare număr de cărți, referitoare la mișcarea revoluționară din Rusia, se găsesc în biblioteca sa. Multe din ele sînt o raritate bibliografică: *Luptători pentru libertate* (biografiile ale revoluționarilor executați de Alexandru al II-lea), *Galeria celor întemnițați la Schlüsselburg*, *O sută de ani de luptă pentru libertate*, *De la decembriebrîși pînă în zilele noastre*, *Album cu portrete de conducători ai Marii Revoluții Ruse și de luptători pentru ideia dezrobirii Rusiei*. Aceste cărți reconstituie pleiada glorioasă a revoluționarilor ruși, de la care activiștii partidului leninist au moștenit cele mai bune trăsături și tradiții și și-au făcut educația, urmînd exemplul lor.

Literatura despre Internaționala Comunistă, despre partidele comuniste și muncitorești din străinătate ocupă de asemenea un loc important în bibliotecă.

De asemenea lucrările istoricilor ruși Clucevski, Kareev, Platonov și ale altora sînt pe larg reprezentate în biblioteca sa. Alături de aceștia, întîlnim lucrări ale autorilor sovietici, dintre care mulți abia își începeau activitatea în acea perioadă.

V. I. Lenin a adunat în bibliotecă, documente și materiale legate de istoria partidului: procese verbale și dări de seamă stenografiate ale congreselor și conferințelor, instrucțiuni și hotărîri ale C.C., stenograme și procese verbale ale diferitelor consfături și conferințe generale de partid.

Aproape fiecare pagină a volumului, gros de 669 pagini, al *Planului de electrificare*

la R.S.F.S.R., păstrează adnotările și sublinierile lui V. I. Lenin. Raportul comisiei Goelro, la congresul al VIII-lea al Sovietelor — a fost studiat în modul cel mai atent de Vladimir Ilici, care l-a păstrat în biblioteca sa, la loc deosebit pentru a-l avea la îndemână.

Pentru problema agriculturii, biblioteca lui V. I. Lenin a păstrat: *Enciclopedia completă a agriculturii ruse și a științelor anexe* (9 volume), cărți despre cultura plantelor, despre ameliorații, mecanizarea muncilor agricole, amenajarea solului, precum și cronici privind situația agriculturii pe gubernii.

În 1921, în timpul foametei în regiunea Volgăi, Comisia generală de stat pentru planificarea a Sovietului Muncii și Apărării R.S.F.S.R. a editat o broșură intitulată: *Refacerea agriculturii și dezvoltarea forțelor de producție din sudul R.S.F.S.R. care a suferit de secetă în 1921*. Văzînd această broșură, Lenin a notat pe copertă: „Porumb, p. 33, 35”. La pagina 33 a broșurii se găsește un tabel, în care Ilici a subliniat cifrele privind producția la ha. a porumbului. La pagina 35 este subliniat aproape tot alinațul care vorbește despre avantajele economice ale cultivării porumbului.

SECȚIUNE DUPĂ SECȚIUNE

Se știe că V. I. Lenin a dat ca student, examene fără frecvență la facultatea juridică a universității din Petersburg, în biblioteca lui aflîndu-se un mare număr de cărți de istorie și de teorie a statului și dreptului. Cartea lui A. Granovski *Dreptul constituțional rus* păstrează adnotările lui V. I. Lenin. În bibliotecă este adunată o întregă literatură juridică — legi, coduri, dări de seamă asupra activității Comisiei Comitetului Executiv Central (V.T.I.K.), rapoarte anuale ale Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe. Vladimir Ilici citea aceste documente cu creionul în mînă.

Biblioteca lui Lenin cuprinde un bogat material statistic. Vladimir Ilici stăpînea magistral metoda folosirii datelor statistice, din care scotea concluzii precise, fundamentate.

Interesul profund al lui V. I. Lenin pentru științele naturii se vede din acea parte a bibliotecii sale, în care se află adunate lucrările marilor învățați ruși Vernadski, Timiriazev, Lomonosov, Berg, Fersman, Pavlovski, Scriabin, Prianișnikov, precum și ale lui Darwin, Carnot, Ramsay, Einstein, Nansen. Aci găsim *Lucrări fizico-chimice* de M. V. Lomonosov, cartea lui A. Einstein *Despre teoria specială și generală a relativității*, opera celebră a lui K. A. Timiriazev *Sarcinile actuale ale științelor contemporane ale naturii și multe alte cărți*.

Conducătorul apărării tinerii republici sovietice în anii războiului civil, V. I. Lenin cunoștea cele mai noi lucrări din domeniul literaturii militare, fiind un atent cercetător al istoriei artei militare. Această secțiune a catalogului bibliotecii personale a lui V. I. Lenin cuprinde: rapoarte și informații, lucrarea lui F. Mehring *Miliția și armata permanentă* și lucrările marilor conducători militari.

V. I. Lenin se interesa întotdeauna despre ce și cum scriu dușmanii Rusiei Sovietice. El studia temeinic mărturiile adversarului. Vladimir Ilici a citit voluminoasa carte intitulată *Studii asupra tulburărilor rusești* a generalului Denikin, subliniind pasaje care-l interesau.

DRAGOSTEA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTA

Vladimir Ilici a iubit și a cunoscut foarte bine literatura clasică rusă. Operele lui Pușkin, Gogol, Krilov, Lermontov, Gonciarov, Griboedov, Nekrasov, Lev Tolstoi, Turgheniev, Scedrin, Cehov și alții ocupau un loc însemnat în biblioteca sa personală.

Lenin a urmărit în permanență și cu atenție nașterea literaturii noi, sovietice. Mulți scriitori proletari îi trimiteau în dar lucrările lor. În anii aceia activitatea editorială abia se înfiripa. Pe copertele acelor broșuri, prost tipărite, neaspectuoase, se află cuvinte calde, prietenești de salut. Lenin a păstrat toate aceste cărți în biblioteca sa.

Printre ele se află și un exemplar al Poemului lui Maiakovski *150.000.000*. Ală-

turi de Maiakovski, în catalog figurează opere ale lui Tihonov, Ehrenburg și Bednii, etc.

Interesul lui V. I. Lenin față de literatura universală era imens și variat — de la Aristofan pînă la Wells, de la Nexö pînă la Hofmann. O parte din cărți se aflau în cabinetul său de la Kremlin. Alături de literatura politică și informativă, se găsesc aici în raft, cărți de Stendhal, Tagore, Shakespeare, Schiller. În cunoscuta schiță memorială *Ce-i place lui Ilici din operele literare*, N. K. Krupskaia scrie că Vladimir Ilici l-a citit în deportare pe Faust de Goethe în original. Ii plăceau versurile lui Heine și Victor Hugo (ciclul *Răsplata*), și-l pasiona cartea lui H. Barbusse *Focul*.

Esul lui J. Michelet *Jeanne d'Arc*, închinat faptelor mari ale eroicei fiice a poporului francez, nemuritorul *Colas Breugnot* al lui Romain Rolland, versurile și dramele lui Schiller, s-au păstrat de asemenea în biblioteca lui V. I. Lenin, dovedind viul său interes pentru opere optimiste, care respiră suflul unor epoci furtunoase.

În biblioteca personală a lui Ilici se găsesc adunate peste 270 de cărți de lingvistică, de critică și cercetări literare, de teorie și istorie a literaturii.

Lunacearski povestește în amintirile sale că Vladimir Ilici detesta și ura profund diletantismul și de aceea neconsiderându-se destul de competent în problemele artei, nu-i plăcea să se pronunțe în aceste probleme. Odată s-a plîns lui Lunacearski despre lipsa de timp pentru a se ocupa în mod serios de artă. Și cu toate acestea, în biblioteca personală a lui Ilici se găsește o bogată și variată colecție de cărți despre artă, un mare număr de albume, reproduceri, cata-

loage ale muzeelor, galeriilor de artă și expozițiilor, ceea ce dovedește marea sa interes pentru istoria artelor și mișcarea artistică.

Lenin susținea că arta trebuie să devină accesibilă maselor populare, să fie un puternic instrument al partidului pentru educarea oamenilor muncii. Tocmai de aceea, a păstrat în biblioteca sa lucrări ca *Materiale pentru primul congres al teatrului muncitoresc-țăranesc din Rusia*, broșura lui M. Verpinski *Teatrul la sate, Sarcinile învățămîntului muzical popular*, cartea lui V. Nevski, *Expozițiile de pictură și popularizarea lucrărilor de artă în rîndurile maselor largi*, catalogul expoziției de pictură *Viața și situația muncitorilor organizată în 1922* de Asociația pictorilor din Rusia revoluționară și multe alte cărți asemănătoare.

★

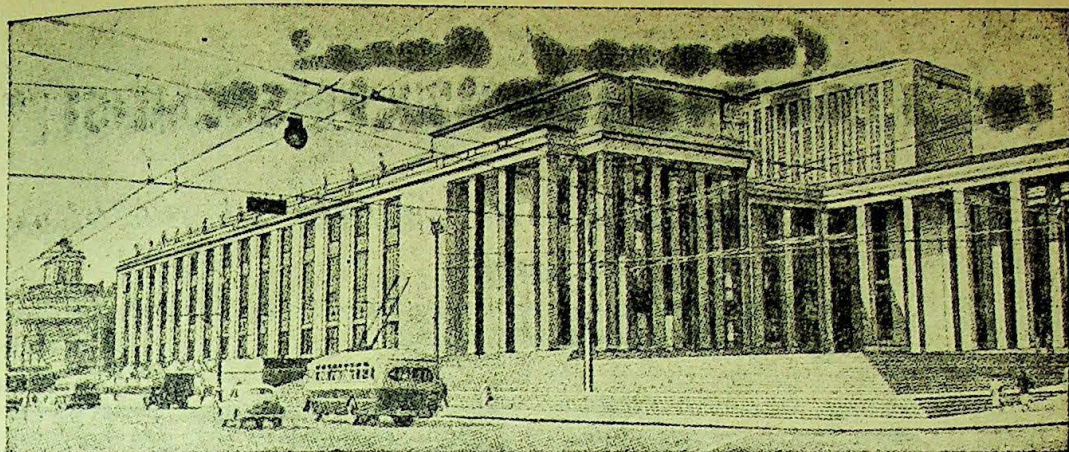
Cărțile păstrate în biblioteca personală a lui V. I. Lenin reprezintă numai o parte din ceea ce a citit și studiat el. Se știe cit de mult a lucrat V. I. Lenin în cele mai mari biblioteci din lume — în biblioteca muzeului Rumanțev din Moscova, în biblioteca muzeului britanic din Londra, în biblioteca națională din Paris, în bibliotecile din Elveția și altele. Catalogul bibliotecii personale a lui V. I. Lenin, oferă un material prețios pentru studiul aprofundat al vieții și activității sale, arătînd cit de largă, multilaterală și documentată a fost sfera preocupărilor sale.

(Articol redactat după datele publicate în Pravda, nr. 64 (15188) din 4 martie 1960 și Sovetskaia Kultura, nr. 27 (1052) din 3 martie 1960).

Ș T I R I

● În sălile Muzeului de Stat din Luxemburg a avut loc deschiderea expoziției cărții sovietice, organizată de asociația „Luxemburg—U.R.S.S.". La deschidere au participat președintele de onoare al parlamentului, Reuter, deputați ai parlamentului, reprezentanți și conducători ai asocia-

ției Luxemburg—URSS, și reprezentanți ai intelectualității locale. Au vorbit președintele Societății, Schröder și reprezentantul diplomatic al Uniunii Sovietice din Luxemburg, I. A. Melnik. La expoziție se află cărți sovietice în limbile popoarelor U.R.S.S. și în limbile străine.

GHIDUL BIBLIOTECII DE STAT A UNIUNII SOVIETICE

V. I. LENIN

Biblioteca de Stat a Uniunii Sovietice „V. I. Lenin“ este una din marile biblioteci ale lumii, cu un fond de 20.000.000 de publicații, manuscrise și microfilme, cu un întreg sistem de săli de lectură pentru diverse categorii de cititori și un centru al activității biblioteconomice și bibliografice care îndrumă activitatea rețelei largi de biblioteci de masă.

În scopul informării cititorilor asupra bogatului fond de cărți, cit și a diverselor forme de deservire a cititorilor și instituțiilor, în 1959 a apărut primul ghid al bibliotecii „V. I. Lenin“ care descrie structura, activitatea și formele ei de deservire.

Ghidul începe cu o scurtă expunere asupra istoricului bibliotecii, în care se arată diferitele etape prin care a trecut de la înființare, în 1862 și pînă în zilele noastre, condițiile excepționale de dezvoltare pe care le-a cunoscut biblioteca în cei 42 de ani de la instaurarea puterii sovietice.

Capitolul II înfățișează activitatea în prezent a bibliotecii, indicind: frecvența sălilor de lectură (2.000.000), cărțile împrumutate în sălile de lectură (10,5 milioane), numărul abonamentelor colective (4355), nu-

mărul informărilor bibliografice și al consultărilor (126.750) etc.

Despre diferitele fonduri de cărți se vorbește în capitolul III, care se deschide printr-o caracterizare generală a fondurilor, făcînd apoi prezentarea lor pe cărți și periodice rusești, cărți în limbile popoarelor Uniunii Sovietice, în limbile țărilor din Europa apuseană, cărți despre Orient, hărți, note, dizertații, microfilme, cărți rare, cărți străine vechi, materiale vizuale și manuscrise.

Biblioteca „V. I. Lenin“ caută să ofere cititorilor ei — cele mai bune condiții de lectură. În acest scop în bibliotecă, funcționează săli de lectură cu caracter general și săli de lectură pe specialități. În capitolul IV se face o descriere a acestor săli de lectură.

Pentru a da un ajutor cît mai eficace oamenilor de știință și practicienilor cu specialități diferite, biblioteca „V. I. Lenin“ are un serviciu bibliografic special care cuprinde un birou bibliografico-informativ cu puncte de servicii pe diferite specialități: un birou bibliografico-informativ al sălii de lectură cu caracter general, un birou bibliografico-informativ al secției militare și un birou bibliogra-

(Continuare la pag. 23)

Concursul bienal

„BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”

O bibliotecă comunală cu frumoasă activitate

V. MARIU

inspector în Direcția generală a Așezămintelor Culturale din Ministerul
Învățămîntului și Culturii

Înainte de eliberare, în comuna Săbăoani nu putea fi vorba despre activitate culturală, deoarece majoritatea populației era neștiutoare de carte. Prin grija partidului și guvernului nostru, există azi în Săbăoani un frumos cămin cultural, cinematograful și bibliotecă comunală, — construite în anii puterii populare.

Biblioteca comunală dispune de două încăperi spațioase și luminoase în clădirea căminului cultural (pentru depozit de cărți, sala de împrumut și sală de lectură), avînd un fond de peste 5000 de volume din cele mai diferite domenii: literatură politică, agrotehnică, știință popularizată, beletristică realist-socialistă și clasică etc. În urma sprijinului acordat anul trecut de către organele locale de partid și de stat, s-au procurat pentru bibliotecă pe plan local, cărți în valoare de aproape 2000 lei. În 1959, au fost înscriși 1579 cititori, din care 1063 maturi, cari au împrumutat 12.730 volume din care aproximativ 25% sînt cu conținut agrozotehnic.

Despre existența bibliotecii comunale, îți dai seama de cum ai intrat în sat. Astfel, la intrarea în sfatul popular comunal, te întîmpină un afiș prin care se anunță cititorii și populația că la bibliotecă au sosit cărți noi ce pot fi împrumutate zilnic între orele 8—12 16—20.

Am pornit de-a lungul satului, rotindu-mi ochii în stînga și în dreapta. La școală un anunț asemănător, la cooperativă altul, la dispensar altul. Aceleași anunțuri, scrise caligrafic și citeț de către tov. Mircea Apostol, bibliotecarul bibliotecii comunale.

Am intrat în curtea căminului, îndreptîndu-mă către bibliotecă. Din stradă atenția îmi

este atrasă de o vitrină mare, în care sînt expuse noutățile intrate în bibliotecă. Între cărți, un afiș întrebă pe cei ce se opresc în fața vitrinei: *Ați citit cărțile nou apărute?*

În holul căminului cultural, aceeași preocupare susținută pentru popularizarea cărții. Sînt expuse pe un panou, coperte false întovărășite de un afiș mobilizator: „Vă ajutăm în muncă. Ne găsiți în bibliotecă”. Am spicuit din copertele expuse cîteva titluri: *Cu privire la sporirea continuă a producției cerealiere în țară și la valorificarea pămînturilor virgine și infelente de N. S. Hrușciov, Măsurile pentru sporirea numărului de animale domestice și ridicarea productivității lor, Sporirea producției agricole, cauza întregului popor muncitor, Măsurile pentru refacerea și dezvoltarea plantațiilor de vii și pomi, Cultura plantelor oleaginoase.*

Pe alt perete un panou: „Ce să citim azi din „Știința”, „Agricultura nouă”, „Steagul roșu”, (ziar regional Bacău, ș. a.) „Steaua roșie” (ziar raional — raionul Roman, ș. a.)-

Tot în hol, un anunț al bibliotecii atrage atenția celor înscriși la concursul „Iubiți cartea”, că în fiecare sîmbătă se pot prezenta în fața comisiei pentru susținerea discuțiilor finale.

În sala de lectură a bibliotecii comunale, aceeași variată agitație vizuală: un panou al scriitorilor, o expoziție de cărți în cinstea zilei de „8 Martie”, precum și o expoziție permanentă de cărți agrotehnice. Expoziția de cărți organizată cu prilejul zilei de „8 Martie” popularizează cărți despre femei sau scrise de femei,

Pe un panou mare sînt așezate portretele scriitorilor romîni și străini.

Un afiș, scris cu gust, întrebă pe cititori: „Ați citi ceva din acești scriitori?” În fața panoului pe o masă, sînt expuse operele scriitorilor de pe panou, care există în bibliotecă.

Biblioteca comunală din Săbăoani înlipsește în mod intens și variază agitația vizuală în jurul cărților. Datorită acestei munci susținute, numeroși țărani muncitori au fost atrași la bibliotecă, îndrăgind tot mai mult lectura, însușindu-și din cărțile citite tot mai multe cunoștințe pe care le aplică cu succes în practica de toate zilele.

Agitația vizuală însă, nu e totul, în convingerea și atragerea oamenilor spre cărți. Ea trebuie întregită cu o atență îndrumare a cititorilor către cărțile cele mai potrivite cu problemele ce frămîntă pe cititori, ținînd permanent seama de nivelul lor cultural.

Cunoscîndu-și îndeaproape cititorii, tov. Apostol Mircea reușește să facă o îndrumare calitativă și eficace a lecturii acestora, apropiindu-i și discutînd cu ei învățămintele trase din cărțile împrumutate, lămurînd unele probleme neînțelese.

Bibliotecarul din Săbăoani nu se mulțumește numai cu îndrumarea lecturii cititorilor, atunci cînd ei vin la bibliotecă să împrumute cărți sau cu prilejul organizării manifestărilor de masă cu cartea (recenzii, prezentări de cărți, consfătuiri cu cititori, lecturi în grup și seri literare).

Pentru a-i cunoaște cit mai bine, tov. Apostol Mircea se deplasează acasă, la cititori, îi vede cum muncesc, cum trăiesc, împrietenindu-se cu ei. Astfel a reușit să facă din întovărășitul Robu Iosif Alexandru, unul din cei mai buni cititori ai bibliotecii. Lectură bogată și variată are și comunistul Robu Frenț, țăran muncitor în vîrstă de 50 ani.

Cu multă încredere și sete de lectură vine la bibliotecă tov. Diac Petre Anton, președintele întovărășirii agricole „Drumul belșugului”. El a împrumutat de la bibliotecă, cărți ce tratează despre problemele ce-l frămîntă pe el și întovărășirii din unitatea al cărei președinte este (cărți agrotehnice și de știință popularizată).

Exemplu de cititor fruntaș poate fi și tov. Bacoșcă A. Mihai, țăran muncitor care deși

la o vîrstă înaintată — 66 de ani — împrumută de la bibliotecă cărți legate de cultura cerealelor, de întreținerea livezilor. El a citit de la începutul acestui an 9 cărți.

Anul trecut biblioteca a înscris aproape 1600 cititori. Inscriindu-se în concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste” biblioteca din Săbăoani și-a propus să realizeze 2000 de cititori. Pînă la jumătatea lui februarie fuseseră înscriși la bibliotecă aproape 500 cititori, care au împrumutat peste 3000 cărți din care 389 agrotehnice și 236 social-politice.

Rezultatele obținute pînă acum — ne-a spus bibliotecarul Mircea Apostol — se datoresc în primul rînd conducerii și îndrumării muncii cu cartea de către comitetul comunal de partid, asigurării bazei materiale optime de către sfatul popular comunal și în această privință merită să fie amintit tovarășul Damian Gheorghe, secretarul sfatului popular, care mi-a pus la dispoziție tot ce este necesar desășurării muncii în bune condițiuni.

„Ne străduim să legăm cit mai strîns activitatea bibliotecii de sarcinile actuale ale construcției socialiste. Cadrele didactice și toți intelectuali din sat ne sprijină efectiv, considerînd biblioteca ca un al doilea loc de muncă”

Colectivul voluntar al bibliotecii este alcătuit din 31 de membri, împărțit pe circumscripții electorale. Fiecare răspunde de cercurile de citit, organizate în fiecare circumscripție, folosesc diafilme, microscopie pentru experiențe, se fac citiri din cărți agrotehnice etc.

„Concursul bienal va prilejui un nou avînt în muncă pentru bibliotecă și colectivul voluntar, pentru a îndeplini toți indicii ceruți de regulament, ajutînd efectiv la rezolvarea sarcinilor politice și economice ce stau în fața comunei”.

Avînd un colectiv care știe să depună o susținută muncă de conținut, cu o bază materială bine asigurată de către sfatul popular comunal, biblioteca comunală din Săbăoani își va îndeplini în mod cert sarcinile trasate, situîndu-se la sfîrșitul concursului bienal printre bibliotecile comunale fruntașe din țară.

Concursul bienal *Biblioteca în slujba construcției socialiste* condiționează premiarea bibliotecilor regionale de felul cum acestea vor reuși să ducă la bun sfârșit sarcinile ce le revin în îndrumarea metodică a bibliotecilor din regiune. În regulamentul, printre acțiunile menite să ducă la realizarea acestor sarcini, se prevede și întocmirea și difuzarea de către bibliotecile regionale, cu aprobarea comitetului executiv al Sfatului popular regional, a unui buletin de informare privind desfășurarea concursului.

Alcătuirea buletinului menționat va cădea fără îndoială în atribuția secțiilor metodice și bibliografice ale bibliotecilor regionale. Direct interesați în crearea unor instrumente eficiente de îndrumare a bibliotecilor din regiune, lucrătorii secțiilor metodice și bibliografice trebuie să se preocupe cu cea mai mare grijă de a asigura acestor buletine un conținut cât mai bogat, potrivit scopurilor următoare.

Din buletin nu vor lipsi, informații asupra realizărilor sub aspectul cifric ale bibliotecilor aflate în concurs, în ceea ce privește numărul cititorilor ce și-au luat angajamentul să înscrie, cum se asigură îndeplinirea indicilor prevăzuți în regulamentul, referitori la numărul cititorilor muncitori și țărani muncitori, al cărților de literatură social-politică, agro-tehnică, tehnică și beletristică realist-socialistă difuzate etc.

Buletinul trebuie să consemneze unitățile rămase în urmă, analizând pe scurt activitatea depusă.

O sarcină importantă, care trebuie să stea în centrul atenției buletinului de informare este generalizarea experienței frunțașe.

Acest lucru poate fi realizat prin materiale redactate în urma deplasărilor pe teren ale lucrătorilor secției metodice și bibliografice și care să reflecte metodele bune folosite de unii bibliotecari pentru îndeplinirea și depășirea indicilor prevăzuți de regulamentul. Pot fi de asemenea înserate articole scrise chiar de bibliotecari, în care aceștia vor descrie activitatea desfășurată.

Pentru a-și atinge însă scopul, materialele publicate nu trebuie să fie generale, ci să arate în mod concret cum și-a organizat munca biblioteca respectivă. Intrucît buletinul de informare nu permite prin spațiul său apariția unor materiale mai întinse, cel mai nimerit ar fi descrierea unor anumite laturi a muncii. Astfel, un bibliotecar va putea vorbi despre munca individuală cu cititorii, altul despre organizarea unei manifestări de masă, altul cum a reușit să îmbogățească fondul de cărți prin folosirea fondului extrabugetar.

La generalizarea celor mai bune metode de muncă pot contribui și scrisorile metodice. În fiecare număr al buletinului poate fi publicată o scrisoare metodică care să trateze o anumită problemă. Astfel în primul număr al buletinului, de pildă, ar fi nimerit ca scrisoarea metodică să desbată căile prin care bibliotecile de la sate pot îndeplini sarcinile ce le revin în organizarea cercurilor de citit. În al doilea număr, să se arate cum trebuie ținute convorbirile finale cu tinerii înscriși la concursul „Iubiți cartea” ș. a. m. d.

Din buletin nu trebuie să lipsească rubrica de scurte știri din activitatea bibliotecilor participante la concurs. Apariția acestor știri vor stimula pe membrii colectivelor voluntare sau pe cititorii frunțași. De exemplu: amintind despre o manifestare de masă reușită, se va menționa numele acelor membri ai colectivului voluntar, care au ajutat la buna ei pregătire. Publicînd știri în legătură cu creșterea numărului de cărți de literatură politică, agro-tehnică, știință și beletristică difuzate de o bibliotecă, va constitui un stimulent dacă se va consemna și numele cititorilor frunțași.

Aceste buletine de informare, editate de bibliotecile regionale, trebuie să ofere bibliotecarilor și posibilitatea unei largi informări în acele sectoare care-i pot ajuta la îmbunătățirea muncii.

Astfel se vor însera titlurile cărților noi apărute, destinate a ajuta bibliotecarii atât în munca cu cititorii, cît și în organizarea manifestărilor de masă.

Sugerăm lucrătorilor secțiilor metodice și bibliografice ca în buletine să fie recomandate și titlurile lucrărilor de specialitate apărute. Vor fi menținute, de pildă, cu regularitate bibliografiile de recomandare, tipărite de B.C.S. sau titlurile unor articole mai importante publicate în paginile unor ziare sau reviste, cum ar fi de pildă articolul *Concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste”* de Dumitru Boriga apărut în „Scinteia țiretului” din 5.III.1960, p. 1 și 2. Nu ar fi lipsit de interes pentru bibliotecari, publicarea în primele numere ale buletinului a unei liste bibliografice despre materialele de specialitate apărute pînă acum, destinate a atrage atenția bibliotecarilor asupra unor lucrări a căror studiere va ajuta la ridicarea pregătirii lor profesionale și deci a întregii lor activități.

Buletinul de informare trebuie să servească în același timp ca un instrument eficace în orientarea conținutului activității bibliotecilor antrenate în concurs. De aceea în mod periodic, va conține o analiză mai amplă a muncii desfășurate de bibliotecile din regiunea respectivă, relevînd succesele dobîndite și indicînd totodată direcțiile spre care trebuie să se îndrepte atenția bibliotecarilor. De asemenea, analizele ce se vor face pe plan raional și regional vor fi larg oglindite în buletin, pentru a putea fi cunoscute de toți bibliotecarii din cuprînsul regiunii.

O problemă importantă de care depinde reușita buletinului este operativitatea.

În primul rînd, trebuie depuse toate eforturile pentru apariția lui regulată. Numai printr-o apariție regulată — lunar ar fi, credem, cel mai nimerit — se va reuși îndeplinirea scopului propus. Pentru aceasta, lucrătorii secțiilor metodice și bibliografice trebuie să îngrijească din vreme de cuprînsul buletinului, de pregătirea materialelor ce urmează a vedea lumina tiparului.

Bineînțeles că pentru a se asigura o apariție regulată și un cuprîns cît mai bogat în conținut, e necesară participarea cît mai activă din partea tuturor bibliotecarilor. Iată de ce bibliotecarii raionali, comunali și sătești din fiecare regiune, au datoria să trimeată în

mod regulat informările și dările de seamă cerute de biblioteca regională, precum și scrisori în care să descrie pe larg activitatea desfășurată.

Operativitatea trebuie să dovedească lucrătorii bibliotecilor regionale și în difuzarea buletinului. În cel mai scurt timp de la apariție, buletinul informativ trebuie să parvină tuturor bibliotecilor raionale, comunale. sătești și ale gospodăriilor agricole colective din regiune.

O ultimă problemă este cea a formei în care trebuie să fie alcătuite buletinele și care cade în sarcina exclusivă a lucrătorilor din bibliotecile regionale.

Începînd cu titlul buletinului și terminînd cu prezentarea și sistematizarea materialului, totul trebuie astfel făcut încît să-l atragă pe bibliotecar.

Așa, de pildă, rubrica privind experiența bibliotecilor fruntașe poate purta denumirea *Să te urmăm exemplul*. Știrile pot fi grupate fie sub titlul *Aflați că...* sau într-o rubrică cu denumirea generală *Vă informăm despre...* și în care să se grupeze în chip distinct întii realizările fruntașilor și apoi cei care manifestă unele delăsări în muncă.

Înfățișarea grafică a buletinului contribuie la reușita lui, de aceea se va da atenție felului cum vor fi scrise titlurile rubricilor și ale articolelor, folosindu-se sprijinul graficienilor. Buletinul poate fi completat și cu caricaturi ilustrînd aspecte pozitive sau negative din activitatea bibliotecilor.

Depunînd toate eforturile pentru apariția regulată a buletinelor informative, asigurîndule un conținut bogat și variat, redactat într-o formă vie, simplă și atrăgătoare, bibliotecile regionale vor izbuti să creeze și să mențină un spirit permanent de emulație în rîndul bibliotecarilor participanți la concurs, vor crea un instrument prețios și eficace pentru îndrumarea bibliotecilor din regiunea respectivă. Redacția revistei „Călăuza bibliotecarului” va fi bucuroasă să publice articole venite de la bibliotecile regionale, în legătură cu experiența lor în alcătuirea și difuzarea buletinelor de informare privind desfășurarea concursului.

Folosirea noilor caiete pentru evidența activității bibliotecilor comunale și sătești

DIMA DRĂGAN CORNELIU

În ansamblul operațiunilor tehnice de bibliotecă *evidența activității* ocupă un loc principal, întrucât reprezintă oglinda muncii individuale și de masă cu cititorii.

„Fiecare bibliotecă este obligată — conform *Minimului de tehnică* — să țină evidența: 1) cititorilor; 2) frecvenței zilnice; 3) publicațiilor împrumutate; 4) manifestărilor de masă” (art. 171).

Spre a veni în ajutorul bibliotecarilor din bibliotecile comunale, sătești (afiliate și nefiliate) și din gospodăriile agricole colective, Direcția bibliotecii din Ministerul Învățământului și Culturii și Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. au redactat și tipărit anul acesta trei modele de caiete de evidență pentru bibliotecile comunale și sătești. Și anume:

1. *Caiet pentru evidența activității bibliotecii comunale*;
2. *Evidența zilnică a bibliotecii sătești*;
3. *Caiet pentru evidența activității bibliotecii sătești*.

Pe baza lor se va ține evidența activității bibliotecilor de la sate pe o perioadă de 5 ani (1960—1964). *Caietul pentru evidența activității bibliotecii comunale* — completează și centralizează, trimestrial și anual, datele din caietul de evidență zilnică a activității bibliotecii.

Capitolul rezervat proceselor-verbale pentru predarea-primirea bibliotecii și pentru verificarea periodică a fondului de publicații cuprinde două procese-verbale de predare-primire (p. 10—15) și două procese-verbale pentru verificarea fondului de publicații (p. 16—19).

Bibliotecarii comunali și sătești vor întocmi câte două copii după procesele-verbale de predare-primire sau verificare periodică, înainte un exemplar forului imediat conducător (sfatul popular sau conducerea gos-

podăriei agricole colective) și un exemplar bibliotecii raionale.

Caietul înmănunchează într-o rubrică separată și câteva date personale privind bibliotecarul (p. 22—23).

Extinzând evidența activității bibliotecii și asupra pregătirii profesionale permanente a bibliotecarului prin participarea sa la diferite seminarii, cursuri, schimburi de experiență etc., caietul pune și mai mult în lumină importanța și rolul pregătirii profesionale în ridicarea nivelului activității practice de bibliotecă.

Există în acest sens o legătură aproape direct-proportională între nivelul muncii cu cartea și pregătirea profesională a bibliotecarilor. Ar fi însă incomplet dacă n-am adăuga la reușita muncii de popularizare a cărții și pasiunea, care dă permanență și elan muncii de răspândire a cărții în masele cele mai largi.

Urmărind sub două aspecte (cantitativ și din punct de vedere al conținutului) circuitul publicațiilor primite prin biblioteca mobilă, bibliotecarul poate reîmprospăta cu ușurință, după voie, fondul de publicații primit prin biblioteca mobilă și determina în orice moment situația numerică a acestuia (p. 35—40).

Un tabel centralizator (p. 41) oferă și posibilitatea de a grupa pe ani situația cărților intrate în bibliotecă prin biblioteca mobilă (total și repartizat după conținut).

Tabele asemănătoare se completează trimestrial, pentru evidența cititorilor bibliotecii (p. 45—46) și anual, pentru publicațiile împrumutate în perioada 1960—1964 (p. 48).

Toate au însă drept punct de plecare caietul de evidență zilnică a bibliotecii (partea I-a — evidența și frecvența zilnică a cititorilor; partea II-a — evidența cărților, broșurilor și revistelor).

De aici și necesitatea de a se completa cu regularitate și precizie rubricile caietului de evidență zilnică.

În partea finală, caietul de evidență înseamnă evidența sumară a cercurilor de citit (p. 50—56) și câteva rubrici destinate diferitelor însemnări cu ocazia îndrumării și controlului (p. 58—64).

Caietul pentru evidența activității bibliotecii sătești (afiliate, neafiliate și din g.a.c.) cuprinde în esență aceleași rubrici.

În lipsa unui alt mijloc de evidență a manifestărilor de masă, caietul are un capitol destinat manifestărilor de masă organizate de bibliotecă în perioada 1960—1964 (p. 74—82).

Evidența cititorilor înscrși la biblioteca sătească în anii 1960—1964 și a publicațiilor împrumutate, în această perioadă, se realizează pe baza registrului (caietului) tipărit de *Evidența zilnică a activității bibliotecii sătești*.

Datele privind cititorii și numărul cărților împrumutate se trec la sfârșitul fiecărei zile de funcționare a bibliotecii după caietul cititorilor sau după fișele cititorilor.

Pentru fiecare lună s-au rezervat 16 rubrici zilnice, considerându-se că biblioteca sătească nu este deschisă în fiecare zi. Dacă numărul zilelor de funcționare depășește pe acel al rubricilor, ele se pot secționa (despărți) cu o linie orizontală, având astfel posibilitatea să dublăm numărul lor.

Caietele tipărite anul acesta, împreună cu registrul (caietul) de evidență zilnică a activității bibliotecii, folosit în bibliotecile comunale, formează *evidența de bază și centralizată* (pe zile, luni, trimestre și ani) a bibliotecilor comunale și sătești (afiliate, neafiliate și din g.a.c.). Completarea acestor instrumente de evidență a activității este *necesară și obligatorie* pentru toate bibliotecile de la sate (cu bibliotecari salariați sau voluntari). Pe baza lor se pot urmări, pe etape, rezultatele bibliotecilor antrenate

în concursul bienal *Biblioteca în slujba construcției socialiste*. Comparând periodic datele trecute în fișele de înscriere la concurs, cu realizările lunare și trimestriale, bibliotecarii pot îmbunătăți pe parcurs activitatea în diferitele laturi ale muncii cu cartea.

Dacă la începutul trimestrului II se constată, completând prima rubrică din caietul de evidență trimestrială și anuală a activității bibliotecii privind evidența cititorilor (p. 45 — biblioteca comunală; p. 58 — biblioteca sătească), că numărul cititorilor muncitori și țărani muncitori nu reprezintă nici jumătate din numărul planificat, bibliotecarul trebuie să treacă de îndată la organizarea suplimentară a unor manifestări de masă, care să atragă la bibliotecă un număr tot mai mare de cititori muncitori și țărani muncitori, la intensificarea colportajului cărților etc.

Completarea corectă și la timp a tabelelor pentru evidența cărților citite, poate atrage atenția bibliotecarului asupra unor eventuale deficiențe în munca de răspundere a cărților social-politice, agrotehnice, de știință popularizată, etc.

Cunoscute la vreme, ele se pot remedia prin intensificarea muncii de popularizare a acestor cărți, folosind forme multiple și interesante (panouri și expoziții pe teme social-politice, agrotehnice, științifico-ateiste, recenzii, seri de întrebări și răspunsuri etc.).

Evidența completă și unitară a muncii de bibliotecă dă posibilitate bibliotecarilor să desfășoare o activitate sistematică, planificată, axată pe cele mai actuale și importante probleme ale construcției socialismului în patria noastră.

GHIDUL BIBLIOTECII DE STAT A UNIUNII SOVIETICE „V. I. LENIN“

(urmare din pag. 17)

Info-informativ al secției pentru copii și tineret. În afară de descrierea activității bibliografico-informative, în capitolul V mai sînt cuprinse și diversele expoziții de cărți organizate de bibliotecă.

În capitolul VI se dau indicații despre ca-

taloagele bibliotecii și a felului cum pot fi folosite.

Ultimul capitol reprezintă o recapitulare a celorlalte capitole, indicîndu-se pe scurt diversele domenii de activitate ale bibliotecii, regulile de înscriere și împrumut a cărților.

În anexă se dă un indicator alfabetic al ghidului.

Pe drumul luminos arătat de **PARTID**

dezbăt și popularizează prețiosul conținut al cărților în masa largă a cititorilor, care și-au găsit în paginile lor un sprijin de nădejde atât în munca profesională de fiecare zi cât și în îmbogățirea nivelului politic și cultural.

În această muncă de răspândire a cărții cât mai adânc în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate, un prețios ajutor îl aduc bibliotecile de toate categoriile. Prin intermediul lor, cartea pătrunde în tot mai multe case, în tot mai multe mîini, luminîndu-le și mobilizîndu-le în îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, pentru făurirea orînduirii socialiste în patria noastră.

Dintre manifestările mai însemnate cu cartea, ce au avut loc în ultima vreme, se cuvin a fi menționate: Expoziția 15 ani de literatură nouă în R.P.R., Decada cărții tehnice și Luna cărții la sate.

Popularizîndu-le în paginile revistei noastre, socotim că ajutăm nu numai la înformarea lucrătorilor din biblioteci, ci și la o mai eficientă organizare a acțiunilor de masă cu cartea.

Manifestările cu cartea se înmulțesc tot mai mult pe întreg cuprînsul patriei noastre. Expoziții, concursuri, simpozioane, recenzii, întâlniri între cititori și scriitori, — toate laolaltă

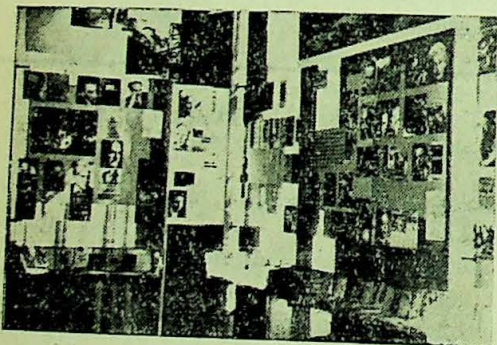
15 ANI DE LITERATURĂ NOUĂ ÎN R. P. R.

este tematica expoziției documentare, organizată de Muzeul Literaturii Române, la sediul Uniunii Scriitorilor din Capitala patriei. Alcătuită din panouri sugestive, cu fotografii, reproduceri și exponate (cărți și manuscrise) expoziția reconstituie cu fidelitate și în chip mobilizator, lupta scriitorilor din R.P.R. pe drumul realizării unei literaturi re-

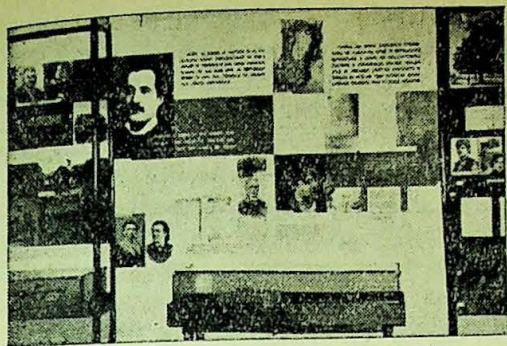
alist-socialiste, artă superioară direct legată de forțele revoluționare ale poporului.

În sprijinul făuririi literaturii noi, partidul și guvernul au asigurat deosebite condiții de creație și viață scriitorilor, au înzestrat editurile cu o puternică bază materială și tehnică. În același timp, scriitorii au fost ajutați să se orienteze pentru cunoașterea, înțelegerea și reflectarea realității de pe pozițiile înaintate ale clasei muncitoare, avînd la bază învățătura marxist-leninistă.

Expoziția consemnează, astfel, etapele parcurse în făurirea puternicii literaturii noi de astăzi: Conferința națională a P.C.R. din octombrie 1945, care a indicat direcția orientării politicii partidului în vederea refacerii și propășirii economice și culturale a țării în anii următori; Conferința din 1949 a scriitorilor din toată țara cînd ia ființă Uniunea Scriitorilor, ca organizație de luptă avînd la bază principiul participării active a scriitorilor la lupta poporului pentru construcția socialismului; Primul Congres al scriitorilor din R.P.R. etc.

Aspect din expoziția „15 ani de literatură nouă în R. P. R.”

Aspect din secțiunea „Imagini din literatura romină“ a Muzeului Literaturii Romine

Panourile expoziției sînt axate pe temele majore ale creației scriitorilor noștri, exemplificate cu operele apărute: Lupta partidului în ilegalitate oglindită în creația scriitorilor (*Ilie Pintilie* de Veronica Porumbacu, *Rădăcinile sînt amare* de Zaharia Stancu, *Doftana* de D. Corbea, *Cîntec de leagăn al Doncăi* de M. Breslașu, *Străinul* de Titus Popovici, *Sosea Nordului* de Eugen Barbu, *Pe mîche de cuțit* de M. Beniuc, etc.); lupta poporului pentru construirea socialismului (*La cea mai înaltă tensiune* de Istvan Nagy, *Bărăgan* de V. Em. Galan, *Desfășurarea* de Marin Preda, *Cuscii* de Al. I. Ghilia, etc.)

Cu aceeași forță creatoare, s-au îndreptat scriitorii noștri contemporani și în analiza dezvoltării istorice a societății, de pe poziția realismului socialist.

Militanți pentru viața nouă, scriitorii din R.P.R. sînt activi luptători pentru pace și coexistență pașnică între popoare. Numeroase sînt cărțile apărute în anii aceștia și în care umanismul înalt se îmbină cu patriotismul proletar, împotriva uneltirilor războinice ale imperialiștilor. (*Surisul Hiroșimei* de Eugen Jebeleanu, *Stelele păcii* de Miha Dragomir, *Sîngele popoarelor* de Radu Boureanu, *Față-n față* de Eugen Frunză, etc.).

Un panou izbutit este acela care oglindește poezia nouă, însuflețită de patosul construirii socialismului, de avîntul maselor în lupta pentru pace, iar un altul înfățișează noua dramaturgie inspirată din realitatea anilor de după eliberare.

O realizare minunată a regimului democrației populare — prezentă în expoziție — este literatura pentru copii și tineret, care contribuie la educarea comunistă a generațiilor, ajutîndu-le să descopere, să înțeleagă, să prețuiască și să iubească munca creatoare a omului.

Un spațiu cuprinzător este acordat dezvoltării criticii și istoriografiei literare. Indrumați de partid și înarmați cu știința marxist-leninistă, criticii noștri au realizat prețioase contribuții la dezvoltarea literaturii pe linia realismului socialist și valorificarea moștenirii literare, ajutînd pe cititori în înțelegerea operelor literare din trecut și prezent.

Din expoziție nu lipsesc exponate, care înfățișează lupta scriitorilor progresiști în timpul regimului burghezo-moșieresc: volume ale lui Sahia și M. Gh. Bujor, revistele *Bluze albastre*, *Orizont*, etc., precum și cîteva numere din *Scînteia* și *Romînia liberă*, ilegale.

Activitatea editorială între 1949—1959 este reflectată pe un panou, ale cărei cifre vorbesc de la sine despre prețuirea literaturii în patria noastră, despre însemnatul loc pe care-l ocupă scriitorii în viața obștească. Difuzarea cărții — către cititorul individual a atins 350% în anul 1958, față de 1951.

Tirajul total al cărților tipărite, în ultimul deceniu, se ridică la 440 milioane de exemplare, dintre care 45 milioane exemplare în limbile naționalităților conlocuitoare — mărturie luminoasă a înfloririi fără precedent a științei și artei în R. P. Romînă.

DECADA CĂRȚII TEHNICE

În anii regimului democrat-popular, cartea tehnică s-a dovedit a fi un ajutor prețios pentru muncitorii din industrie, atît în ce privește îmbogățirea și lărgirea cunoștințelor de specialitate cît și în aplicarea unor metode noi, pentru a putea produce mai mult, mai bine și mai economic. Axată pe cerințele producției, strîns legată de practica construirii socialismului în țara noastră, activitatea editorială a Editurii Tehnice este deosebit de bogată: în cei 10 ani de la înființare s-au

Academicianul I. S. Gheorghiu vorbind la deschiderea „Decadei cărții tehnice“

publicat 2800 de titluri, într-un tiraj total de aproape 12 milioane exemplare. Printre lucrările apărute la loc de frunte se situează cărțile de nivel mediu, elementar și profesional care se adresează muncitorilor și tehnicienilor din fabrici și uzine, precum și lucrări de specialitate pentru elevii școlilor medii și profesionale, pentru studenți și ingineri.

Aniversarea — luna trecută — a celor 10 ani de activitate a Editurii Tehnice a prilejuit un șir de manifestări însemnate (conferințe, simpozioane, întâlniri cu cititorii, expoziții și bazare ale cărții), organizate în toată țara, în cadrul *Decadei cărții tehnice* de la 15—25 martie crt.

Astfel, la București, în ziua deschiderii decadei, acad. I. S. Gheorghiu a vorbit despre *Cartea tehnică în slujba construirii socialismului*. La librăria Academiei s-a amenajat și o expoziție de cărți tehnice, cu vânzare. Muncitorilor de la uzinele „Mao Tzedun“ le-a vorbit acad. Elie Carafoli despre sprijinul dat de cartea tehnică dezvoltării industriei siderurgice, metalurgice și constructoare de mașini. O întâlnire cu cititorii cărții tehnice a avut loc, în aceeași zi, în sala bibliotecii centrale universitare. Tov. Grigore Marin, adjunct al ministrului Transportului și Telecomunicațiilor, le-a vorbit despre *Literatura tehnică în domeniul energeticii, electrotehnicii și radioelectronicii*.

Manifestări asemănătoare au avut loc la clubul uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann“ din Orașul Stalin, la Șantierul naval din Ol-

tenița și la alte întreprinderi industriale din Iași, Bacău, Hunedoara, Ploești, etc.

Difuzarea cărții tehnice în masa largă a muncitorilor și tehnicienilor a constituit o principală preocupare, în cadrul decadei, atît pentru Editură cît și pentru filialele și cercurile A.S.I.T. și C.L.D.C.-urile regionale. În București, de pildă, au fost organizate 300 de puncte de difuzare a cărții tehnice în întreprinderi și institute tehnice. Acțiuni asemănătoare s-au organizat la Centrul mecanic din Ciulnița, Fabrica de conserve din Buftea, Fabrica de cărămidă din Urziceni, etc. Cu acest prilej, s-au prezentat cititorilor și noile lucrări tipărite de Editura Tehnică.

LUNA CĂRȚII LA SATE

s-a desfășurat în regiunea București între 15 februarie — 15 martie

Obiectivele acestei importante acțiuni de masă cu cartea la sate — inițiată de Comitetul regional de partid — privesc în linii generale îmbunătățirea muncii de popularizare și difuzare a cărții în rîndul țăranilor muncitori, atragerea lor masivă la bibliotecă și subordonarea activității bibliotecilor rezolvării sarcinilor actuale ale construcției socialiste.

Pe toată durata acțiunii, au fost organizate în fiecare raion *Zile ale cărții* social-politice, agricole, literare și de știință popularizată și *bazare ale cărții și standuri de cărți* în gospodăriile agricole colective, *seri literare* la căminele culturale, etc. Bibliotecarii și-au atras sprijinul prețios al tinerilor U.T.M.-iști și al pionierilor, care pe echipe, au mers din casă în casă — în comune și sate — difuzînd cărți și broșuri, sprijinind astfel pe țăranii muncitori să-și înjghebeze biblioteci personale. Cele 170 de standuri de cărți, organizate în regiune, au difuzat volume în valoare de peste 60.000 lei, iar în cinstea Zilei de 8 Martie s-au distribuit 3000 de pachete cu cărți pentru femeile muncitoare de la sate.

În raionul Răcari, de pildă, s-au organizat *Zile ale cărții* în comunele Ciocănești, Buftea și Butimanu; *seri literare* în comunele Răcari și Colacu; consfătuiri cu cititorii și programe speciale cu cartea la stațiile de radioficare respective.

LUPTĂTORI AI PARTIDULUI

Una din metodele care dau rezultate deosebit de eficace în dezvoltarea gustului de citit, în stimularea atenției cititorilor spre anumite cărți, care ajută pe aceștia în aprofundarea problemelor tratate, este consfătuirea cu cititorii.

Printre cele mai solicitate lucrări de literatură beletristică se numără cele care zugrăvesc figuri de luptători ai partidului. Literatura nouă din patria noastră a reușit să creeze opere de valoare al căror subiect este inspirat de lupta din trecut a partidului, ca și din activitatea neprețuită desfășurată în zilele noastre de partid pentru construirea socialismului și în al căror centru stă figura comunistului, cu înaltele lui calități morale, clarvăzător și însuflețit în toate faptele lui de dorința fierbinte de a sluji poporul muncitor.

Consfătuirile cu cititorii, dedicate unor asemenea cărți, pot avea teme variate. În cele ce urmează ne-am propus să venim în ajutorul bibliotecarilor pentru organizarea unor consfătuiri cu cititorii pe tema Luptători ai partidului și care urmărește să facă cunoscut oamenilor muncii câteva din romanele care înfățișează figuri de comuniști în literatură. Pentru susținerea temei au fost alese romanele Șoseaua nordului de Eugen Barbu, care zugrăvește lupta partidului în anii ilegalității și pentru victoria insurecției armatei populare de la 23 august 1944, precum și romanele În Orașul de pe Mureș de Francisc Munteanu și Bărăgan de V. Eny Galan, care relevă rolul partidului și al comunistilor, în opera de industrializare socialistă a țării și de transformare socialistă a agriculturii.

În articolul de față bibliotecarii vor găsi scurte prezentări ale acestor romane, destinate a servi la alcătuirea expunerii asupra temei consfătuirii. Prezentările pot fi folosite și în cercurile de citit, pentru uzul cărora se dau și indicații pentru lecturi în grup și teme pentru discuții. Pentru a ajuta atât bibliotecarii cit și cititorii, articolul cuprinde și o bibliografie a principalelor recenzii despre romanele care fac obiectul consfătuirii.

Eroul principal al romanului Șoseaua Nordului de Eugen Barbu este mecanicul celerist Mareș. Participarea lui la luptele de la Grivița, i-a atras o condamnare de 5 ani pe care a ispășit-o. Anii petrecuți în închisoare îl maturizează și-i fac și mai clare țelurile pentru care luptă. Ieșit din temniță, Mareș este ajutat de tovarăși să termine școala de mecanici de locomotivă și își face meseria la Piatra Olt, în inactivitate politică, potrivit dispozițiilor primite de la partid.

În anul 1942, Mareș este rechemat de partid la activitate revoluționară. Mobilizat și trimis pe front, el dezertează și intră în ilegalitate. Participând la o misiune încredințată de partid, Mareș cade în mâinile călăilor de la Siguranță. Schingiuit de poli-

ști ca să-i smulgă mărturisiri, Mareș rezistă cu dârzenie. El e gata să moară dacă aceasta va fi necesar, dar nu-și va trăda tovarășii de luptă. Atitudinea lui Mareș înfurie pe zberi, care hotărăsc să-l omore. Împreună cu alți comuniști este transportat la locul de execuție. Dragostea de viață și optimismul care nu părăsesc niciodată pe un comunist, curajul neînfricat în fața morții, hotărârea de a lupta până la ultima clipă, îi dau tăria de a evada chiar în clipa execuției.

Mareș reușește să scape. Are o rană ușoară, care-l preocupă prea puțin. Mai important, pentru el, este să aștepte vești despre soarta tovarășilor săi, să ia contact cu partidul, să reînceapă lupta. Și Mareș, — deși în acele zile nu poate circula prin oraș

din cauza copoilor deslănțuiți în urmărirea lui, — ia parte activă la acțiuni îndrăznețe împreună cu un grup de comuniști, conduși de Dumitrana, avînd drept scop procurarea de armament în vederea insurecției armate împotriva hitleriștilor și a fasciștilor romîni.

Iată că a venit și ziua cea mare a eliberării. Poporul romîn s-a smuls din alianța

odioasă cu hitleriștii, întorcînd armele împotriva lor. Mareș se încadrează într-un detașament muncitoresc numeros, care în colaborare cu armata apără Șoseaua Nordului împotriva trupelor hitleriste care încercau să ocupe capitala. În această luptă prietenul său, comunistul Niculescu își dă viața.

BIBLIOGRAFIE

BALEANU, ANDREI: *Șoseaua Nordului*. Scinteia, 17.XI.1959, p. 2 și 3; Călin, Liviu, *Șoseaua Nordului*. Steaua, 1959, nr. 8, p. 92—94; Căprariu, Al. *Șoseaua Nordului*. Tribuna, 17.IX.1959, p. 2 și 24.IX. 1959, p. 2; Căprariu, Al. *Precizări necesare*, Tribuna, 10.XII.1959, p. 6; Crohmălniceanu, Ov. S. *Șoseaua Nordului*. Viața romînească, 1959, nr. 10, p. 92—96; Damian, S.: *Șoseaua Nordului*. Gazeta literară, 17.IX.1959, p. 2; Gavrilu, Leonard: *Sub semnul romantismului revoluționar*, Scrisul bănățean, 1959, nr. 11, p. 66—71; Novicov, Mihai: *Chipul luptătorului comunist în proza noastră*, II. Șoseaua Nordului de Eugen Barbu. Luceafărul, 15.II.1960, p. 4; Radu, Popescu: *Șoseaua Nordului*, Contemporanul. 11.IX.1959, p. 3.

INDICAȚII PENTRU LECTURI ÎN COLECTIV

Șoseaua Nordului de Eugen Barbu.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 131 la 133 și de la p. 135 la p. 151.

A izbucnit războiul mișelesc împotriva Uniunii Sovietice. La chemarea partidului, Mareș se încadrează în lupta împotriva acestui război nedrept. În timpul unei misiuni încredințate de partid, Mareș cade în mâinile siguranței antonesciene. Paginile recomandate zugrăvesc eroismul lui Mareș și a alilor comuniști care îndură toate chinurile la care sînt supuși, dar nu divulgă nici unul din secretele partidului.

Teme pentru discuții. Diferența luptătorilor comuniști.

Fragmente pentru lectură. Se va citi fragmentul de la p. 337 la p. 356

Scăpat din ghiarele siguranței antonesciene în timp ce era dus la execuție, Mareș se pune de îndată la dispoziția partidului, care-i încredințează noi sarcini. În fragmentul indicat asistăm la executarea de către Mareș și a tovarășilor săi de luptă a unuia dintre aceste misiuni.

Teme pentru discuții. P.C.R. — organizatorul și conducătorul luptei pentru răsturnarea dictaturii fasciste-antonesciene.

Fragmente pentru lectură. Se va citi fragmentul de la p. 493 la p. 501.

Organizată și condusă de P.C.R., insurecția populară de la 23 August 1944 a izbucnit. Fragmentul ce urmează zugrăvește avîntul maselor populare care la chemarea partidului iau armele în mînă pentru apărarea Capitalei împotriva hitleriștilor.

Teme pentru discuții. Lupta maselor populare conduse de partid împotriva hitleriștilor în zilele lui august 1944.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 545 la p. 547 și de la p. 594 la p. 599.

În aceste pagini scriitorul descrie luptele de pe Șoseaua Nordului, arătînd sacrificiul făcut de curajosul Niculescu, care își jertfește viața în lupta împotriva hitleriștilor.

Teme pentru discuții. Comuniștii luptători pentru fericirea poporului muncitor.

În paginile cărții. În *Orașul de pe Mureș*, Francisc Munteanu povestește cum s-a năs-

cuit primul strung romînesc, la a cărui realizare comuniștii au adus un aport neprețuit.

Ne aflăm la Arad — orașul de pe Mureș — unde începe construirea unei hale industriale, care avea să devină mai târziu bine cunoscuta fabrică de mașini și unelte „Iosif Rangheț“, ale cărei produse sînt cunoscute astăzi și peste hotare. Oameni veniți din toate părțile muncesc cu încheștare să realizeze cît mai curînd această construcție. Succesele de pe șantierul fabricii, și ulterior succesele uzinei de mașini, nu sînt întîmplătoare; ele se datoresc influenței comunistilor, în fruntea cărora stă secretarul de partid, Oniga.

Personalitatea lui Oniga, la fel ca și a lui Farcaș, secretarul de partid al regionalei, se remarcă nu numai prin felul cum își duc munca de lămurire printre oameni spre a-i face să se pătrundă de țelul muncii lor, dar și prin priceperea cu care știu să cîștige pe oameni, să-i apropie, să-i ajute să se schimbe și să se ridice pînă la conștiința de clasă. Oameni simpli, tineri fără carte, angajați pe șantier pentru munci necalificate și care o dată terminată construcția, ar fi reluat vagabondajul dintr-un loc de muncă într-altul, încep să-l iubească pe Oniga, să asculte sfaturile lui, căci își dau seama că el vorbește în numele vieții, în numele viitorului. Mulți din ei rămîn pe loc și după ce se termină construcția uzinei se califică, îmbrățișînd diferite meserii, devenind montatori, strungari și lurnători de frunte.

Influența organizatorului politic nu se limitează la transformarea oamenilor simpli, cu care vine în contact. El poate să fie, după cum și este, un om cu oarecare lipsuri în viața lui personală, neglijîndu-și unele îndatoriri personale, dar în relațiile cu oamenii și în general în munca lui de activist, el stă neclintit pe poziții partinice, fără de care succesele n-ar fi cu putință. Există în roman doi intelectuali cinstiți, dar șovăitori, pe care Oniga cu simțul lui ascuțit, îi

înțelege și se străduiește să-i atragă de partea adevărului. Unul e bătrînul inginer Ardeleanu, un om cu o excepțională capacitate de muncă, cu idei puțin cam învechite, dar care își iubește meseria. Al doilea, studentul exmatriculiat Mircea Rotaru, de origină mic burgheză, personaj plin de contradicții, care se angajează în uzină ca montator. Atît în cazul inginerului Ardeleanu, cît și în al fostului student Rotaru, intervine îndrumarea înțelegătoare a lui Oniga și grație influenței sale, ei devin slujitori devotați ai construcției socialiste.

Dar transformarea oamenilor nu este singura muncă de partid pe care o îndeplinește Oniga. În sarcina lui cade și rezolvarea unor probleme complicate legate de bunul mers al producției. Realizarea primului strung românesc nu este privită cu ochi buni de dușmani. Ei vor face tot posibilul să zădărnicească această operă. Un director de minister, sabotor, are grijă să încurce lucrurile în așa fel, încît ceea ce era considerat ca aproape înfăptuit, să apară ca un lucru imposibil. Ceva mai mult, directorul uzinei aruncă pe nedrept vina asupra inginerului Ardeleanu. Este rolul organizatorului politic să lămurească pe director — fost muncitor, și el — despre nevinovăția lui Ardeleanu, dar în același timp să lupte pentru demascarea adevăratului vinovat. Lucrul în sine este de mare importanță în viața uzinei, căci fără depistarea dușmanului strecurat într-un post de comandament, strădania oamenilor muncii de a da industriei românești mașini mai bune și mai puțin costisitoare, ar fi fost întîrziată sau poate chiar imposibilă.

Descriînd viața unui colectiv într-o uzină din țara noastră, romanul lui Francisc Munteanu, a făcut să reiasă cît de important este rolul activistului politic și contribuția pe care o aduce în rezolvarea problemelor ce se pun în viața colectivului respectiv.

BIBLIOGRAFIE

GAFIȚA, MIHAI: *Francisc Munteanu. Anul XV. Gazeta literară*, 6.VIII. 1959, p. 2
Munteanu. Ioana: *Note despre o viziune artistică originală*. (Despre opera lui Francisc Munteanu) *Viața românească*, 1956, nr. 10; Oprea, Al.; *Insemnări despre proza lui Francisc Munteanu. Viața românească*, 1955, nr. 6, p. 226—249; Vitner, Ion: *Creator și*

opere: Francisc Munteanu *Viața Românească*, 1959, nr. 2, p. 160—174; Bratu Horia: *Conflict și eroi*. *Gazeta literară*, 13.II.1955 p. 2; Gavrilu, Leonard, *Veridicitatea personajelor*. *Scrisul bănățean*, 1955, nr. 1, p. 151—162; Horodincă, Georgeta. *In orașul de pe Mureș*. *România liberă*, 26.I.1955, p. 2; Mihăileanu, Ion: *Cu sau fără „pete”?* *Gazeta literară*, 23.XII.1954, p. 2. Mihăileanu, Ion: *Alături de cronică*. *Gazeta literară*, 13.I.1955, p. 2; Mirodan, Al. *Nici cu „pete”, nici fără „pete”*. *Contemporanul*, 25.III.1955, p. 4; Olteanu, Lucia: *Tot despre „In Orașul de pe Mureș”*. *Tinărul scriitor* 1955, nr. 4, p. 82—85; Potra, Florian: *Istoria primului strung românesc*, Steaua, 1955, nr. 6, p. 80—84; Raicu, Lucian: *Francisc Munteanu „In orașul de pe Mureș”* *Scînteia tineretului*, 15.I.1955, p. 2; Simion, Al.: *Alături de țintă*. *Gazeta literară*. 6.I.1955, p. 2.

INDICAȚII PENTRU LECTURI IN COLECTIV

In orașul de pe Mureș de Francisc Munteanu

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 43 la p. 50; de la p. 50 la p. 57; de la p. 139 la p. 147; de la p. 394 la p. 400; de la p. 423 la p. 425.

Din romanul lui Francisc Munteanu se desprinde cu vigoare rolul de îndrumător și organizator al partidului. Este elocvent episodul despre proiectul înființării fabricii de strunguri, ca și episodul în care se povestește cum Oniga și Ardeleanu se duc la regiunea de partid să se plîngă lui Farcaș de greutățile pe care le întâmpină în muncă în timpul iernii, și hotărîrea lor de a întrerupe lucrările pînă la primăvară. Farcaș îi primește însă în așa fel încît ei își dau seama cîtă încredere are omul acesta în forțele lor. Acest fapt îi face să nu mai aibă curajul să-i aducă la cunoștință scopul vizitei. Intorși pe șantier ei regăsesc întrînșii toată energia necesară și mobilizînd pe muncitori la lucru reușesc să împrime un mare avînt lucrărilor. Aceeași temă se vede și din cuprinsul pasajelor pe care le recomandăm.

Teme pentru discuții. Rolul de îndrumător și organizator al partidului.

Eroul romanului *Bărăgan* de V. Em. Galan este muncitorul Anton Filip, care în luna 1948, vine la conducerea unei ferme, așezate în inima Bărăganului. Filip nu se simte pregătit pentru rolul de director, dar partidul i-a încredințat această sarcină și va dăruia cu tot atîta rîvnă și încredere în reușită, ca în atîtea situații similare de pînă acum.

Întă-l sosit la ferma Lespezi. Aci, va cunoaște pe Calistrat Răghină, administratorul fermei care, înconjurîndu-se de elemente corupte, — foști negustori, ofițeri deblocați și feciori de bani gata, de teapa lui Horuțiu și Guy Vasilescu, — a făcut din fermă un bun personal, jefuind avutul statului cu o îndrăzneală banditească. Rezultatul convorbirii va fi destituirea imediată a celor din cauza cărora ferma este complet dezorganizată și devastată.

Pe Anton Filip îl așteaptă acum o muncă grea și plină de răspundere, deoarece trebuie să-și desfășoare activitatea pe un front dublu. Pe de o parte să refacă și să consolideze ferma, iar pe de altă parte, să ducă o

luptă susținută împotriva chiaburilor care de lungă vreme ocupă toate pozițiile din sat, de unde și-au dus pînă acum fără stinghereală acțiunile lor de sabotaj. Oricît de încurcate se arată lucrările, Filip nu se îndoiește o clipă că greutățile pot și trebuie pînă la urmă să fie biruite. Cu ajutorul celorlalți comuniști de la fermă, Filip reușește să-și apropie simpatia și încrederea oamenilor. Elemente cinstite, ca inginerul Matei sau referentul Olteanu, cu toate că nu s-au scuturat încă de zgura vechei mentalități, devin cei mai entuziaști colaboratori ai lui Filip. Acesta știe să-și cîștige de la început și încrederea țărănilor muncitori, pe care chiaburii încercau să-i ațite împotriva fermei. Prezentînd împrejurările în care în jurul lui Filip se strîng tot mai mulți oameni cinstiți, romanul are meritul de a ilustra artistic, cum tîria comunistilor stă în legătura lor cu masele, și în același timp, că succesul luptei e asigurat prin conducerea maselor de către elementele de avangardă.

Un loc important în acțiunea romanului îl deține activitatea combativă pe care Filip o

desfășoară pentru ca să demaște dușmanul de clasă, să-i zădărnicească uneltirile. Filip are curajul și vigilența necesară pentru a nu se lăsa nici intimidat și nici dejucat de manevrele dușmanului de clasă, înfruntându-l și demascându-l cu consecvență. Aceeași atitudine limpede și curajoasă o are Filip și atunci când trebuie să apere interesele fermei. Încetul cu încetul, Filip reușește să înregistreze primele succese în refacerea și dezvoltarea fermei încredințate.

Volumul doi al romanului, ne înfățișează reacțiunea dușmanului de clasă. Chiaburii își dau seama că au subestimat pe Anton Filip. Ei pun la cale un contraatac puternic, menit să anihileze înfăptuirile lui Filip.

În sat sosește Berijan, trimis de colonelul Tiberiu Erhan, care dându-se drept un trimis al Ministerului Agriculturii, încearcă prin manevre diverse să compromită pe

Anton Filip, să intimideze pe țărani muncitori care vor să-și făurească o viață nouă. Încercările lui vor da însă greș. În fața lui Filip și a instructorului de partid, care pun la îndoială pretinsa calitate de „illegalist“ a lui Berijan, acesta va da bir cu fugiții.

Cel de al doilea volum se încheie cu perspective mărețe pe care le deschide agriculturii apariția rezoluției ședinței plene a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 3—5 martie 1949 asupra sarcinilor Partidului în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Conflictul între cele două lumi — lumea veche care trebuie să dispară inevitabil și lumea nouă care pășește triumfătoare spre socialism, este puternic adâncit în volumul doi al romanului *Bărăgan*.

BIBLIOGRAFIE

- Răicu, L.: *V. Em. Galan*. Anul XV. *Gazeta literară*, 24. IX. 1959, p. 3; Tudor Eugenia: *Insemnări despre proza lui V. Em. Galan*. *Viața românească* 1957, nr. 8 p. 168—174; Vitner, Ion, *Creator și Opere: V. Em. Galan*. *Viața românească*, 1959, nr. 6, p. 121—129;
- Vol. 1: Băleanu, Andrei: *Bărăgan*. *Tinărul leninist*, 1955, nr. 1, p. 58—64; Campus, Eugen, *Un nou roman valoros al literaturii noastre*. *Viața Românească*, 1954, nr. 7, p. 412—426; Cosășu, Radu: *Se născu eroii de care avem nevoie*, Scinteia tineretului, 9.XII.1954, p. 2 și 10.XII.1954, p. 2; Costa-Dan: *Despre Bărăgan, și cîțiva din eroii săi*. *Steaua*, 1955, nr. 4, p. 81—89; Grohmălniceanu, Ov. S.: *V. Em. Galan „Bărăgan“*. În vol. Ov. S. Grohmălniceanu: *Cronici literare*, 1954—1956, Buc., ESPLA, 1957, p. 231—244. Dragu, Miron *Figuri de comuniști în romanul Bărăgan*. *Gazeta literară*, 24.II.1955, p. 5; Găfița, Mihai: *V. Em. Galan „Bărăgan“*. *Gazeta literară*, 1.VII.1954, p. 2 și 8.VII.1954, p. 2; Horodincă, Georgeta, *Chipul omului nou în romanul Bărăgan de V. Em. Galan*. *România liberă*, 5.IX.1954, p. 2 și 3. Luca, Eugen: *V. Em. Galan — „Bărăgan“*, *Contemporanul*, 20.VIII.1954, p. 6; Micu Pumitru: *V. Em. Galan: Bărăgan*. În vol: Dumitru Micu: *Romanul românesc contemporan*. Realizări, exponente, direcții de dezvoltare, Buc., ESPLA, 1959, p. 202—214. Mihăileanu, Ion: *Arta tipizării în romanul „Bărăgan“*, Buc., ESPLA, 1955, 74 p.: (*Mica bibliotecă critică*, 25); Mircea Dumitru: *Despre construirea personajului în romanul „Bărăgan“*, *Gazeta literară*, 18.XI.1954, p. 2; Șerban, Geo: *Un contemporan*. *Gazeta literară*, 8.XII.1955, p. 5.
- Vol. 2: Ardeleanu, Virgil: *V. Em. Galan Bărăgan*. *Steaua*, 1959, nr. 9, p. 102—105, Cosereanu, D.: *Complexitatea eroului comunist* *Tribuna*, 18.II.1960, p. 3; Ciobanu, N.: *Exigențele genului*. *Tribuna*, 24.XII.1959, p. 6; Coșereanu, D.: *Bărăgan*. Vol. 2. *Tribuna*, 10.IX.1959, p. 2; Dragu, Miron: *Biografia socială a personajului*. Insemnări despre „Bărăgan“ Vol. II, de Em. Galan. *Gazeta literară*, 10.III.1959, p. 2; Horodincă, Georgeta, *Psihologie și social*. *Gazeta literară*, 12.XI.1959, p. 3; Horodincă, Georgeta, *Ceva despre arta lui V. Em. Galan*, *Gazeta literară*, 12.XI.1959, p. 2; Luca, Eugen: *Drumul lui Anton Filip*, *Contemporanul*, 18.IX.1959, p. 3; Novicov, Mihai: *Chipul luptătorului comunist în proza noastră*. IV. „Bărăganul“ de V. Em. Galan. vol. II. *Lucafărul* 1.III.1959, p. 5; Simion, Eugen: *Un roman despre transformarea socialistă a agriculturii*. *Tinărul leninist*, 1959., nr. 9, p. 92—94; Tudor, Eugenia; „Bărăgan“ vol. II, *Viața Românească*, 1959, nr. 10. p. 210—211; Vitner, Ion: *Romanul sufletelor moarte*. *Lucafărul*, 1.X.1959, p. 1.

Bărăgan de V. Em. Galan

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 15 la p. 19 și de la p. 52 la p. 61. (Volumul 1).

Sosit la Călărași Anton Filip are prilejul să vadă cum producția gospodăriei de stat din Lespezi, ia drumul speculanților. La fermă el cunoaște pe foștii administratori ai fermei în frunte cu Răghină. Rezultatul discuției dintre Anton Filip și aceștia va fi destituirea imediată a celor trei, datorită cărora ferma ajunsese în completă paragină.

Teme pentru discuții. Atitudinea lui Anton Filip față de jefuitorii avutului gospodăriei de stat.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 77 la p. 78; de la p. 83 la p. 88; de la p. 178 la p. 187; (Vol. 1) și de la p. 258 la p. 268 (Vol. 2).

În paginile recomandate asistăm la câteva momente în care vedem mai întâi străduința lui Anton Filip de a cunoaște gospodăria, de a o pune pe picioare și apoi aspecte din munca lui ca gospodăria de stat din Lespezi să devină tot mai înfloritoare.

Teme pentru discuții. Dorința aprigă a lui Anton Filip de a face față noii sarcini încredințate de partid.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 116 la p. 121; de la p. 145 la p. 156; de la p. 329 la p. 348 (Vol. 1).

În munca pe care o desfășoară, Anton Filip se va dăruia cu tot atâta râvnă și certitudine a reușitei ca oricărei alte sarcini primite din partea partidului. Mereu în ofensivă îl vedem pe director participând la o ședință la comisia sătească de înșămânțări unde distruge păienjenii în care caută să-l încurce reacționarii din comisie. De asemenea îl vedem la o consfătuire organizată de comitetul de partid și pretura plășii Paroșeni, în care vorbitorii nu fac decît să citească texte dinainte pregătite, aprobate de Lencu, secretarul de partid al plășii. Anton Filip „sparge” însă ședința, înlocuind declarațiile-șablon — cu o intervenție substanțială.

Teme pentru discuții. Combativitatea și intransigența muncitorească a lui Anton Filip.

Fragmente pentru lectură. Se va citi fragmentul de la p. 389 la p. 398.

În aceste pagini scriitorul descrie prima ședință a organizației de partid, înființată la gospodărie.

Teme pentru discuții. Comuniștii în fruntea luptei pentru înflorirea gospodăriei de stat din Lespezi.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 127 la p. 133; de la p. 144 la p. 149; de la p. 160 la p. 163; de la p. 348 la p. 360 (Vol. 2).

Anton Filip încearcă să înjghebeze o asociație a țăranilor muncitori. Dușmanul caută însă să împiedice prin toate mijloacele această acțiune. Paginile recomandate zugrăvesc manevrele dușmanului, care se străduie să-i intimideze pe țăranii muncitori de a nu porni pe un drum nou.

Teme pentru discuții. Manevrelor dușmanului de clasă pentru a împiedica făurirea unei vieți noi la sate.

Fragmente pentru lectură. Se vor citi fragmentele de la p. 379 la p. 391 și de la p. 391 la p. 399 (Vol. 2)

Falsul Berijan nu reușește însă să-și atingă scopul urmărit. El va fi nevoit să fugă deoarece își dă seama că cercul se strînge în jurul lui, comuniștii fiind cei care au început să simtă jocul lui.

CADRE NOI, CALIFICATE, PENTRU AGRICULTURĂ

Școlile agricole din țara noastră îndeplinesc un rol însemnat în pregătirea viitoarelor cadre calificate, necesare dezvoltării continue a agriculturii patriei noastre. Prin grija partidului și guvernului, li s-au asigurat condiții optime pentru a-și duce munca instructiv-educativă.

Un bun exemplu îl constituie centrul școlar agricol din Oradea unde funcționează o școală profesională de ucenici-mecanici agricoli, o școală tehnică de maiștri mecanizatori, două cursuri în care se pregătesc cadre pentru gospodăriile agricole colective (contabili agricoli, brigadieri etc.).

Ca și în celelalte ramuri de învățământ, biblioteca centrului școlar agricol Oradea sprijină procesul de școlarizare, punând la dispoziția elevilor o bogată bibliografie de specialitate pentru lărgirea cunoștințelor profesionale. Pentru ridicarea nivelului politic și formarea unei culturi generale, biblioteca a achiziționat cărți social-politice și literare. Inițiată odată cu școala, fondul de cărți al bibliotecii a crescut an de an, numărând în prezent peste 8000 volume și o bogată colecție de ziare și reviste. Completat periodic cu cărți, potrivit programei de învățământ și a cerințelor vieții în cursul anului școlar, acest fond cuprinde un bogat și variat material bibliografic, folosit atât școlarilor cât și profesorilor.

Până în prezent biblioteca a înscris 445 cititori, cu 4607 cărți citite în sala de lectură. De asemenea s-au citit și cercetat peste 1200 de cărți diferite, ziare și reviste. Acest frumos rezultat se datorește în mare parte muncii metodică și conștiințioasă desfășurată de către tovarășul Corbuțiu Ioan. Bibliotecar din anul 1952, tov. Corbuțiu posedă o experiență bogată în munca de popularizare și difuzare a cărților, cit și de atragere și îndrumare a lecturii diferitelor categorii de elevi ai centrului școlar. La ședința consiliului profesoral, ce se ține în preajma deschiderii cursurilor școlare, bibliotecarul aduce în discuție problemele bibliotecii, expunând și planul de muncă pentru anul școlar ce urmează. Conducerea școlii și cadrele didactice — ingineri, profesori de

specialitate, — contribuie cu sugestii și propuneri prețioase la îmbunătățirea muncii bibliotecii, la informarea bibliotecarului asupra problemelor profesionale către care trebuie îndrumată cu precădere lectura elevilor. Direcția școlii a repartizat bibliotecii o sală spațioasă dotată cu mobilierul necesar, iar consiliul pedagogic a hotărât ca fiecare clasă să delege câte doi elevi, care împreună cu dirigințele respectiv, să sprijine munca bibliotecii.

La începutul anului școlar, bibliotecarul a ținut o ședință cu diriginții și elevii din colectivul de muncă, arătând sarcinile ce le au și metodele pe care trebuie să le folosească în activitatea lor viitoare. Totodată în funcție de orarul școlar, s-a fixat și programul de lucru al bibliotecii astfel: marți, joi și sâmbătă între orele 7—17, iar în zilele de luni, miercuri și vineri între orele 14—20. Acest program oferă tuturilor elevilor posibilitatea de a folosi biblioteca, inclusiv celor aflați la practică în atelierul mecanic și pe loturile experimentale situate în afara școlii.

Evidența cititorilor se ține pe fișe păstrate în ordine alfabetică, pe clase. Acest sistem permite profesorului-diriginte să controleze cu ușurință lectura elevilor, să știe cine citește mai puțin sau deloc, să aprecieze rezultatele obținute la studiu și în funcție de lectura făcută, iar bibliotecarului să urmărească cu ușurință termenele de restituire a cărților.

Atragerea elevilor la bibliotecă constituie o preocupare de seamă pentru colectivul centrului școlar agricol Oradea. Încă din primele zile ale anului școlar, membrii colectivului au popularizat printre elevi programul bibliotecii, lămurind pe fiecare în parte despre modul de folosire a bibliotecii, care le oferă pe lângă manuale de școală și multe alte lucrări de specialitate, social-politice și literare. În articole, publicate la gazeta de perete a școlii, s-a subliniat importanța bibliotecii și a lecturii în îmbogățirea cunoștințelor teoretice și practice, însușite la cursuri.

Un mijloc de stimulare a lecturii în afara clasei, folosit cu eficiență de biblioteca centru-

lui școlar agricol Orădea, este vizitarea în colectiv a bibliotecii. Bibliotecarul sau de cele mai multe ori profesorul care însoțește elevii, le vorbește despre fondul de cărți al bibliotecii inițiindu-i în folosirea cataloagelor pentru găsirea cărților ce-i interesează. Asemenea vizite se încheie cu câte o expunere bibliografică în care sînt prezentate elevilor cărți legate de problemele ce-i preocupă. Interesul elevilor pentru cărți se manifestă imediat prin înscrierea lor la bibliotecă. Ei se obișnuiesc astfel să viziteze singuri biblioteca, să se familiarizeze cu bibliografia prevăzută de programa școlii.

Pentru stimularea interesului elevilor față de lectură, biblioteca a organizat numeroase manifestări de masă. Astfel profesorii școlii au vorbit elevilor despre scriitori și opere prevăzute în bibliografia concursului „Iubiți cartea”, și la care sînt înscriși 280 concurenți pentru obținerea inșignei de „Prieter al cărții”.

În aceeași măsură, bibliotecarul s-a ocupat să ajute pe elevi și în însușirea cunoștințelor profesionale, popularizînd larg lucrările tehnice

de specialitate. Cu ajutorul profesorilor și inginerilor, el a întocmit și pus la dispoziția cursanților planuri de lectură pe categorii de profesii: tractoriști, mecanici șefi de la S.M.T. și G.A.S., brigadierii și socotitori din G.A.C. Planurile de lectură s-au așiat la bibliotecă și în sălile de cursuri.

De asemenea în holul de la intrarea în școală s-a amenajat o vitrină cu cărți pe tema *Ce să citim*. Prin grija profesorilor Doina Dragomirescu, Sanda Augustin, Zenobia Veres, Copil Florian sînt selecționate periodic cele mai noi lucrări legate de procesul de învățămînt și de problemele curente ale transformării socialiste a agriculturii.

Biblioteca centrului școlar agricol Orădea se străduie să devină un factor activ în educarea elevilor. Indrumîndu-le în mod eficace lectura, punîndu-le la dispoziție opere valoroase din punct de vedere instructiv și educativ, biblioteca aduce o contribuție însemnată în formarea viitoarelor cadre calificate ale agriculturii patriei noastre.

Unele recomandări la întocmirea planurilor de lectură pentru membrii gospodăriilor agricole colective

II

Articolul de față cuprinde, în continuare, unele recomandări pe care le socotim necesare la întocmirea planurilor de lectură, de data aceasta pentru brigadierii legumicoli și cei zootehnici. Cu aceasta încheiem seria indicațiilor practice la alcătuirea planurilor de lectură pentru membrii unei gospodării agricole colective cu profil cerealier, legumicol și zootehnic.

Directivile și hotărîrile Partidului și Guvernului au subliniat de multe ori necesitatea sporirii producției legumicole, trasînd ca sarcină extinderea suprafețelor cultivate cu legume, creșterea producției la hectar și rentabilizarea acestei ramuri.

Consfătuirea pe țară, care a avut loc anul trecut la București, cu inginerii și tehnicienii legumicoli precum și cu brigadierii legumicoli din unele gospodării agricole

colective a scos în evidență rolul hotărîtor pe care îl au brigadierii legumicoli în obținerea unor producții sporite și în creșterea veniturilor gospodăriilor agricole colective.

Planurile de lectură pentru acești lucrători din G.A.C.-uri vor trebui să cuprindă pe lîngă lucrările de bază ale sectorului respectiv și unele cărți care să le sporească într-o măsură cit mai mare cunoștințele teoretice, legate de domeniul în care ei lucrează.

Recomandăm mai jos, unele dintre aceste lucrări:

Ing. NESTOR, M.: *Sfaturi pentru cultura legumelor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 285 p. Colecția „Biblioteca țărânului muncitor“.

Lucrarea cuprinde în prima parte noțiuni generale despre viața plantelor, cum ar fi părțile sau organele plantelor, cum se hrănesc plantele; legătura dintre plantele legumicole și mediu; cum se înmulțesc plantele legumicole etc.

În a doua parte sînt descrise lucrările anuale ce se fac în grădina de legume, precum și tehnica culturii fiecărei specii în parte.

Lucrarea este prezentată într-o formă atrăgătoare și la un nivel accesibil maselor de țărani muncitori. Socotim că această carte trebuie să însemne baza de plecare în alcătuirea planurilor de lectură ale brigadierilor legumicoli. Recomandăm în special din cap. I partea în care sînt descrise lucrările anuale ce se fac în grădina de legume (pag. 86—173) precum și cap. II care tratează despre cultura specială a legumelor (pag. 193—280).

Prof. VELICAN, V., prof. RĂDULESCU, E., prof. BULENCEA, A., Conf. ROGOJANU, V., Prof. NILCA, V., Ing. MILITIU, I., Ing. LUPESCU, F.: *Agenda horticultorului*. București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 700 p.

Cartea, care are un strict caracter practic, tratează toate problemele ce privesc activitatea inginerilor și tehnicienilor horti-viticoli. Părțile cuprinse sînt: climatologie, pedologie, legumicultură, viticultură, pomicultură și protecția plantelor.

Pentru planul de lectură al brigadierului legumicol recomandăm din această lucrare capitolul *Legumicultura* care cuprinde o serie de indicații practice legate de pregătirea terenului în grădina de legume, cultura legumelor de cîmp, producerea răsadurilor de legume, cultura forțată a legumelor precum și cultura diferitelor specii de legume. (pag. 79—235).

Din capitolul *Protecția plantelor* indicăm acea parte care tratează despre bolile legumelor (pag. 574—604). De asemenea, și acea

parte a capitolului care tratează despre dăunătorii animalii ai legumelor (pag. 660—666).

CURT GH.: *Din experiența mea în cultura legumelor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1957, 88 p.

Autorul este un legumicultor practicant care a reușit prin aplicarea unor metode noi și proprii, să obțină producții record în cultura citorva legume (tomate, ardei, cartofi). Experiența sa în cultura legumelor poate fi utilă și brigadierilor legumicoli din gospodăriile agricole colective.

DR. ANDRONICESCU, D. și colectiv: *Descrierea soiurilor de legume și recunoașterea culturilor de sămînță*. București, Editura agro-silvică de stat, 1957, 250 p.

Este o lucrare utilă care se adresează în primul rînd inginerilor și tehnicienilor agricoli și care poate fi folosită cu succes și de către brigadierii și chiar de cultivatorii de legume.

În lucrare sînt descrise soiurile de legume, pe specii, dîndu-se îndrumări tehnice pentru recunoașterea culturilor de sămînță.

Combaterea bolilor și dăunătorilor la legumele forțate. București, Revista „Grădina, via și livada” nr. 1, anul 1959.

În articol sînt arătate pagubele deosebit de mari produse de bolile și dăunătorii animalii la legumele forțate, de unde și necesitatea imperioasă de combatere a acestora. Lucrările de bază în combaterea dăunătorilor și bolilor în răsadnițe și sere pornesc întotdeauna de la dezinfectarea solului și sămînței. În continuare sînt descrise metodele chimice de dezinfectare a solului și sămînțelor, mai des folosite, și se dau indicații practice în combaterea principalelor dăunători ai răsadnițelor (coropișnița, cîrțița și șoarecele), precum și a bolilor principale care distrug în masă răsadurile.

ING. NIRESTEANU, I.: *Verituri mari obținute la cultura legumelor de către G.A.C. Cristian-Regiunea Stalin*. București, Revista „Grădina, via și livada”, nr. 3, anul 1959.

În articol se arată că Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. și lucrările Consfătuirii de la Constanța au constituit un sprijin valoros în sprijinirea continuă a producției legumicole la G.A.C. „Tractorul Roșu” din comuna Cristian. Astfel suprafețele cultivate cu legume

au crescut de la 8 hectare în anul 1956 la 40 ha. în anul 1959. Creșterea suprafețelor cultivate cu legume a contribuit la asigurarea pieții cu legume proaspete și la realizarea de către colectivități a unor venituri importante, care au dus la ridicarea bunăstării lor. Cele mai mari venituri s-au realizat la cultura verzei de vară, a rădăcinoaselor în general și a cartofilor timpurii.

Datorită atenției acordată de colectivității din comuna Cristian, sectorului legumicol și în special producătorii legumelor timpurii, anul acesta se vor obține numai din acest sector, venituri ce vor depăși suma de 1.200.000 lei.

ING. BALAN, D. și ING. PARTENIE, ȘT. : *Scheme de plantare și însămînțare a legumelor în vederea mecanizării lucrărilor de întreținere.* București Revista „Grădina, via și livada”, nr. 4, anul 1959.

Asigurarea unor cantități sporite de legume pe unitatea de suprafață și la un preț de cost cât mai redus, sînt posibile numai prin extinderea aplicării metodelor avansate de muncă. În acest scop, este necesar să fie luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice în vederea unei întrețineri cât mai bune și la timpul optim a culturilor de legume în perioada de vegetație.

Ținînd seama de aceste sarcini, autorii recomandă aplicarea unor scheme de însămînțare și plantare care permit mecanizarea cât mai largă și sistematică a lucrărilor de întreținere, folosind utilajele existente în țară. În schemele recomandate, autorii au ținut seama de asigurarea unei densități normale a plantelor, în funcție de spațiul nutritiv necesar fiecărei specii în parte, în vederea unei bune dezvoltări a plantelor. Pentru aceasta, speciile legumicole cultivate au fost împărțite în 5 grupe și în funcție de acestea, în vederea executării mecanizate a lucrărilor, s-au stabilit scheme pentru semănatul, plantatul și întreținerea culturilor de legume.

Metode sovietice aplicate în legumicultura, viticultura și pomicultura fărăi noastre. București, Revista „Grădina, via și livada”, nr. 11, anul 1959.

Știința și tehnica sovietică contribuie într-o largă măsură la dezvoltarea legumiculturii din țara noastră. Metodele agrotehnice sovie-

tice, soiurile de legume primite din Uniunea Sovietică, numeroasele tipuri de mașini, metode de ameliorare a plantelor, etc. au constituit un prețios ajutor în sporirea producției noastre de legume și îmbunătățirea calității ei.

În articol sînt prezentate o parte din metodele sovietice de agrotehnică legumicolă, deosebit de eficiente și în condițiile pedoclimatice din țara noastră și care merită să fie citite mai mult răspîndite printre legumicultorii noștri.

MANESCU, B. : *Realizările legumiculturilor din R. P. Ungară.* București, Revista „Grădina, via și livada” nr. 12, anul 1959.

Autorul, avînd prilejul să viziteze principalele centre producătoare de legume din R.P. Ungară, înformează pe cititor asupra realizărilor legumiculturilor unguri.

În articol se arată că în R. P. Ungară se cultivă 34 specii de legume, însă numai 8 din ele au o pondere mai mare, ocupînd 58% din suprafața totală cultivată cu legume (tomatele, vărzoasele, cartofii timpurii, mazărea verde, ardeii iuți, ceapa, ardeii grași, fasolea verde). De asemenea, se acordă o deosebită atenție culturii ciupercilor, R. P. Ungară ocupînd locul al 10-lea în lume (1 milion kg. de ciuperci producție anuală).

★

Dezvoltarea creșterii animalelor este unul din mijloacele principale pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru. Academicianul sovietic Viliams a arătat că din cultura plantelor, omul nu poate să folosească în mod direct decît 25% (grăunțe etc.) restul de 75% (paie, pleavă, coceni, etc.) putînd fi valorificate rentabil ca hrană pentru animale, care la rîndul lor dau carne, unt și lapte atît de necesare vieții. De aceea, pentru ca o gospodărie colectivă să obțină venituri maxime, să fie cu adevărat rentabilă, ea trebuie să-și dezvolte cele două ramuri principale: cultura plantelor și creșterea animalelor.

La întocmirea planurilor de lectură pentru brigadierii zootehnici, bibliotecarii vor ține seama de acele cărți în care sînt arătate principalele mijloace pentru organizarea unei bune hrăniri, îngrijiri și adăpostiri a anima-

lor, folosind pentru aceasta atât cele mai noi cuceriri ale științei, precum și practica frunțașilor crescători de animale din țara noastră și din străinătate.

Pentru orientare, indicăm următoarele lucrări :

DR. CURTOV, I., și ING. ZABAVA, I. : *Sfaturi pentru creșterea animalelor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 260 p.

Sporirea producției animale este strâns legată de asigurarea unei bune hrăniri, îngrijiri și adăpostiri a animalelor, iar pe de altă parte, de creșterea unor animale de rasă bună.

Pentru aceasta, în prima parte a lucrării autorii dau sfaturi crescătorilor de animale referitoare la producerea și folosirea nutrețurilor hrănirea rațională a animalelor, îngrijirea lor, precum și preîntâmpinarea bolilor.

În cea de-a doua parte a lucrării sînt descrise pe specii de animale (bovine, cabaline, ovine, porcine, etc.) metodele de creștere și ameliorare a animalelor domestice. Această lucrare nu trebuie să lipsească nici din planul de muncă și nici din biblioteca personală a brigadierului zootehnic.

ING. BISTRICEANU, C., DR. CURTOV, I., DR. MICLEA, E., DR. STOINESCU, S. și ING. STOENESCU, P. : *Creșterea animalelor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1959, 560 p. Manual în sprijinul lectorilor și cursanților din cadrul învățămîntului agro-silvic de masă.

Practica a demonstrat că gospodăriile agricole colective frunțașe în creșterea animalelor au realizat succese deosebite datorită folosirii celor mai bune metode de hrănire, îngrijire și adăpostire.

Lucrarea are ca scop de a pune la îndemîna crescătorilor de animale metodele cele mai eficiente, bazate pe cuceririle științei și practicii înaintate în creșterea animalelor.

Recomandăm pentru planurile de lectură capitolele : *Asigurarea bazei furajere și alimentația animalelor* (pag. 5—137), *preîntâmpinarea bolilor la animale* (pag. 251—284), *Creșterea vitelor cornute mari* (pag. 288—353), *Creșterea oilor* (pag. 361—400), *Creșterea porcilor* (pag. 404—436), *Creșterea păsărilor* (pag. 476—528).

Recomandări pentru creșterea animalelor. București, Editura agro-silvică de stat, 1959, 92, p. Colecția „Știința în sprijinul producției”.

Într-o formă revizuită și completată, lucrarea prezintă o parte din rezultatele și recomandările elaborate de Institutul de Cercetări Zootehnice și publicat în 1956 în broșura *Metode raționale de ridicare a productivității animalelor*. Lucrătorilor din ramura zootehnică li se dă astfel posibilitatea cunoașterii unor metode practice în scopul creșterii producției animale.

Din metodele și recomandările cuprinse în carte, indicăm pentru planurile de lectură capitole care tratează despre : *Metode practice pentru ridicarea productivității la taurine* (pag. 33—47), *Metode practice pentru ridicarea productivității la ovine* (pag. 53—60), *Metode practice pentru ridicarea productivității la porcine* (pag. 64—71) și *Metode practice pentru ridicarea productivității la păsări* (pag. 74—89).

DR. CONTESCU, D. : *Creșterea bovinelor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1957, 350 p.

Autorul tratează despre importanța creșterii bovinelor, descriind apoi diferitele rase și clasificarea lor, înfățișarea și constituția lor. În continuare autorul se ocupă de hrănirea, îngrășarea și întreținerea bovinelor încheind cu tehnica reproducției.

Din lucrarea, care se adresează tuturor tehnicienilor zootehniști, recomandăm capitolele : *Productivitatea taurinelor* (pag. 121—147), *Întreținerea taurinelor* (pag. 165—261), precum și *Îngrășarea taurinelor* (pag. 266—300).

DR. SAGHIN, I. : *Îngrășarea porcilor*. București, Editura agro-silvică de stat, 1957, 160 p.

Creșterea porcilor este una din cele mai rentabile ramuri ale zootehniei, contribuind cu peste 50—60% la aprovizionarea cu carne a țării. De aceea, se acordă o mare importanță creșterii porcilor în gospodăriile agricole colective.

Autorul se ocupă de importanța economică a îngrășării porcilor, condițiile care determină reușita îngrășării, timpurie și rasele de porci din R.P.R., igiena și îngrijirea animalelor puse la îngrășat, principiile gene-

rale de hrănire, tehnica îngrășării și organizarea procesului de producție și de muncă în îngrășarea porcilor.

DR. MARINESCU, GH. și ING. PETRESCU, C.: *Metode practice de însilozare a nutrețurilor*. București, 1958, Editura agro-silvică de stat, 71 p. Colecția „Indrumări tehnice” nr. 3.

„Porumbul însilozat ridică productivitatea animalelor și micșorează prețul de cost al produselor” a spus tov. Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, de la Constanța. Aceasta demonstrează în mod elocvent marea importanță ce se acordă însilozării și în special însilozării porumbului, pentru dezvoltarea zootehniei din țara noastră. În lucrare, autorii încearcă să răspundă unor necesități imperioase ivite pe teren în legătură cu asigurarea bazei furajere. Astfel, după ce se arată importanța însilozării, se prezintă tehnica și metodele de însilozare, construcțiile de silozuri, plantele ce se însilozază, valoarea nutritivă și administrarea nutrețurilor

murate în hrana animalelor, precum și organizarea muncii de însilozare și calculul economic. Lucrarea se încheie cu câteva răspunsuri practice la întrebarea „Ce trebuie să facă gospodăriile?”

I. CHIRCULESCU. *Proprietatea obștească — baza dezvoltării gospodăriei colective*. București, Editura agro-silvică de stat, 1959, 71 p.

Calea principală care asigură întărirea economică a gospodăriilor colective este dezvoltarea puternică a proprietății obștești.

În lucrare sînt tratate unele probleme de mare importanță ca: fondul de bază (indivizibil), — izvorul principal de creștere a proprietății obștești; principalele surse de creștere a fondului de bază (indivizibil); apărarea proprietății obștești — grija de căpetenie a colectivștilor; proprietatea obștească — baza ridicării nivelului de trai material și cultural al colectivștilor.

Această lucrare trebuie introdusă în planurile de lectură ale tuturor colectivștilor.

ÎN SPRIJINUL INDUSTRIEI ȘI BIBLIOTECILOR TEHNICE DIN ÎNTEPRINDERI

Directorul Centrului de Documentare tehnică
de pe lângă Institutul politehnic din Cluj

Deși înființat pe lângă Institutul politehnic, la începutul anului trecut, Centrul de documentare tehnică din Cluj continuă de fapt, într-o formă organizatorică superioară, activitatea Bibliotecii centrale a Institutului politehnic, care își limitează acțiunea exclusiv la cadrele didactice universitare și studenți.

Preocupările Centrului de documentare tehnică sînt mai variate, iar atribuțiile sale mai întinse. Paralel cu aceasta, s-au lărgit și îmbunătățit în mod corespunzător și instrumentele de muncă și de cercetare documentară. Deși cadrul universitar își menține și pe mai departe locul principal în sfera sa de activitate, totuși el nu mai constituie unicul obiectiv al muncii de documentare.

În raza de activitate a Centrului de documentare tehnică a intrat un element nou, sprijinirea producției, în vederea introducerii tehnicii noi în întreprinderile industriale din regiunea Cluj. În felul acesta, Centrul de documentare tehnică se adresează astăzi pe lângă cadre didactice și studenți și unei noi categorii de beneficiari: muncitori, tehnicieni și ingineri din producție, străduindu-se să îmbine activitatea de cercetare teoretică cu nevoile practice ale producției.

Sprijinirea problemelor ridicate de producție a stat în centrul preocupărilor Institutului de documentare tehnică. Această concluzie a fost consemnată și de dezbaterile consfățuirii din luna februarie crt. inițiată de

Comitetul regional de partid pe tema *Propaganda în spiritul industriei*, pentru traducerea în viață a hotărârilor luate de plenaryle C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 și 3—5 decembrie 1959.

Printre acțiunile inițiate în acest scop, s-a menționat întocmirea unui catalog colectiv al revistelor străine, existente în cele 27 biblioteci ale cabinetelor tehnice din regiunea Cluj. Datorită acestui catalog s-a putut indica celor interesați (Întreprinderilor „Bernath Andrei”-Prundul Bîrgăului și „Terapia”-Cluj) unde să găsească unele articole recomandate în cercetările bibliografice întocmite.

De o importanță deosebită este și organizarea catalogului sistematic al fișelor de documentare I.D.T., care cuprinde cca. 125.000 fișe. Acest catalog este unic în regiunea Cluj, deoarece pe lângă fișele I.D.T. tipărite, cuprinde și fișele I.D.T. dactilografiate, care nu se difuzează în întreprinderi. Catalogul a înlesnit efectuarea cercetărilor bibliografice, potrivit temelor indicate de întreprinderile industriale.

Un alt instrument valoros poate fi secțiunile și catalogul sistematic și numeric al standardelor de stat, care cuprinde cca. 12.000 fișe și care, de asemenea, este unicul în regiunea.

Pentru publicațiile periodice curente s-a amenajat o sală de lectură unde sînt expuse și pot fi consultate de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderi un număr de peste 400 publicații periodice, și circa 250 străine. În vederea întregirii materialului tehnic, s-a folosit schimbul intern și internațional de publicații, datorită căruia s-a făcut legătura cu 23 țări și 59 instituții de la care s-au primit 51 titluri de reviste și 49 volume cărți. Schimbul intern s-a făcut cu 16 instituții din țară, de la care s-au primit 38 titluri periodice. Pe lângă acestea, s-a dat posibilitatea întreprinderilor să folosească în măsură tot mai mare fondul de publicații al Centrului de documentare tehnică, care se ridică la 101.291 volume.

De un real folos pentru sprijinirea întreprinderilor din ramura chimiei, a fost organizarea pe lângă Centrul de documentare tehnică a unui grup de documentare în chi-

mie, pe baza unei înțelegeri între Ministerul Învățămîntului și Culturii și Centrul de documentare al industriei petrolului și chimiei de pe lângă Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei. În felul acesta s-au lărgit mult posibilitățile de informare și documentare în ramura chimiei industriale și chimico-farmaceutice.

Măsurile luate au creat condiții necesare ajutorării concrete a întreprinderilor industriale în vederea rezolvării problemelor ridicate de producție. În acest sens, un loc important îl ocupă întocmirea de către Centrul de documentare tehnică a unei serii de cercetări bibliografice legate direct de cerințele producției, ca de pildă: *Instalațiile de filtrarea apei* (pentru fabrica de hîrtie din Prundul Bîrgăului), *Tipuri noi de mobile* (pentru Secția industrială locală a Sfatului Popular regional Cluj), *Proiectarea uzinelor* (pentru uzinele „Tehnofrig”), *Materiale silico-calcaroase folosite în construcții* („pentru întreprinderile de materiale de construcții), *Materiale abrazive* (pentru uzinele Carbochim) etc. De asemenea, s-au mai întocmit o serie de cercetări bibliografice pentru Cabinetul regional de partid, în probleme de economie industrială, pentru a fi puse la dispoziția propagandiștilor și referenților ce întocmesc diferite referate din întreprinderi.

Cercetările bibliografice, completate cu informații bibliografice verbale, au constituit un real folos pentru unele întreprinderi, întrucît pe baza materialului indicat, s-a trecut la experimentarea unor metode noi ca, de exemplu *Regenerarea uleiurilor* la Întreprinderea de reparații auto nr. 5, *Prelungirea duratei de funcționare a acumulatorilor* la Întreprinderile comunale din Cluj. La uzinele „Tehnofrig”, materialul tehnic indicat a fost considerat de un mare ajutor de către grupele de ingineri, care se ocupă cu proiectarea sectoarelor respective. Așa se explică de ce solicitările de cercetări bibliografice din partea întreprinderilor devin tot mai dese și mai variate, ele fiind incluse în planul de cercetări bibliografice al Centrului de documentare tehnică pe anul în curs. Printre acestea figurează: *Arderea porțelanului cu gaz metan*

în cuptoare rotunde (pentru fabrica „Portelanul”), Detectarea spargerilor conductelor subterane la apă și gaz (pentru întreprinderile comunale Cluj), Elaborarea fontei cenușii cu carbură de calciu (pentru uzinele „Tehnofrig”), Linii automate pentru fabricarea bujiilor (pentru uzinele „Triumi”), Sudarea substrat fondat și în mediu de bioxid de carbon (pentru Atelierele C.F.R. „16 Februarie) etc.

Pe lângă cercetările și informațiile bibliografice verbale, se poate considera tot ca un sprijin efectiv acordat întreprinderilor din regiunea Cluj și organizarea unui curs de perfecționare în probleme de documentare și biblioteconomie, în colaborare cu Ministerul Industriei Grele și Institutul de documentare tehnică din București. Cursul a fost frecventat de ingineri documentaliști și bibliotecari tehnici din regiunile Cluj, Oradea și Baia Mare. Totodată, cu inginerii din întreprinderile clujene s-a mai organizat un ciclu pe patru conferințe despre noțiunile de bază ale clasificării zecimale.

Aceste cursuri ca și deplasările lucrătorilor Centrului de documentare tehnică în diferite întreprinderi au însumat un ajutor metodologic substanțial în îmbunătățirea muncii de organizare a fondului de publicații din bibliotecile tehnice și o mai eficientă valorificare a lor.

În urma acestor acțiuni, în multe întreprinderi a început să se acorde o importanță mai mare acestor probleme, ceea ce se oglindește în faptul că tot mai multe biblioteci tehnice întocmesc regulat instrumente de

informare bibliografică, acordă o atenție sporită popularizării cărții prin diferite metode, întocmesc cataloage alfabactice și sistematice, introduc metode noi în organizarea biblioteconomică a fondurilor de publicații, adăncesc clasificarea lor zecimală potrivit cu specificul întreprinderilor, lucru deosebit de important în activitatea de documentare proprie.

Desigur, că în răstimpul unui an de muncă, Centrul de documentare tehnică n-a putut acoperi în întregime toate sarcinile ce-i revin. Astfel, nu s-a izbutit încheierea unui contact mai strâns cu întreprinderile pentru a se cunoaște mai de aproape problemele și cerințele acestora. De asemenea, nu s-au urmărit rezultatele concrete ale activității de informare și documentare depusă. În același timp trebuie subliniat, că nici întreprinderile nu au știut folosi în măsură suficientă posibilitățile oferite de Centrul de documentare tehnică în domeniul cercetărilor bibliografice, împrumutul de material tehnic documentar, ajutorul metodologic în organizarea bibliotecilor tehnice etc.

Acordând o atenție deosebită ridicării pe o treaptă mai înaltă a muncii de documentare în scopul facilitării introducerii tehnicii noi în toate ramurile industriale ale regiunii Cluj, consfătuirea din luna februarie a recomandat ca o principală sarcină realizarea unor colaborări rodnice, active, între Centrul de documentare tehnică și întreprinderile industriale locale, ținând seama de experiența acumulată în anul trecut.

ÎN PAS CU VIAȚA

Un nou concurs pentru citirea literaturii a fost organizat din inițiativa C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor și a comitetului executiv al Uniunii Asociației Studenților din R.P.R. pe tema generală *In pas cu viața*.

Concursul se adresează tineretului din institutele de învățământ superior, propunându-se să contribuie la dezvoltarea în mediul stu-

dențesc a pasiunii pentru studiu, să ajute pe studenți să-și însușească temeinice cunoștințe politice și de cultură generală, strâns legate de sarcinile actuale ale construcției socialiste.

Având la bază sarcinile trasate de cel de-al II-lea Congres al U.A.S.R. și în special de cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la conferința privind munca politico-ideologică

în rîndurile studențimii, concursul va urmări cîteva obiective, ca de pildă: cunoașterea de către studenți a politicii partidului și statului nostru, a realizărilor regimului democrat-popular, și a perspectivelor de dezvoltare a țării noastre în procesul de construire a socialismului.

Totodată, concursul constituie un mijloc de a ajuta pe studenți, pe calea lecturilor, să cunoască trecutul de luptă al clasei muncitoare din țara noastră și al mișcării muncitorești internaționale, lupta eroică dusă de comuniști pentru triumful ideilor marxism-leninismului.

Concursul, bucurîndu-se de sprijinul cadrelor didactice și al conducerilor institutelor, se va desfășura în trei etape, din care două au și fost epuizate (între 10 februarie și 1 martie prima etapă, iar cea de a doua între 1 martie—1 aprilie). Prima etapă s-a desfășurat la nivelul anilor de studiu, între grupe, avînd ca temă *15 ani de mărețe realizări pe drumul construirii socialismului în R.P.R.* A doua etapă s-a desfășurat la nivelul facultăților, între grupele cîștigătoare din prima etapă, pe tema: *Profilul moral al comunistului în literatura noastră socialistă, în literatura sovietică și în literatura contemporană din alte țări.*

Pentru această temă s-a recomandat o bibliografie corespunzătoare, în care au figurat cărți ca: *Născuți în furtună* de N. Ostrovski, *Cimentul* de F. Gladkov, *Pămînt destelenit* de M. Șolohov, *Cu ștreangul de gît* de I. Fucik, *Șoseaua Nordului* de Eugen Barbu, *Bărăgan* de V. Em. Galan etc.

A treia etapă, la nivelul institutelor și universităților, se va desfășura între grupele cîștigătoare în etapa anterioară, între 1 aprilie—1 mai, avînd ca temă: *Scriitori fineri despre viața nouă din țara noastră.*

În bibliografie, figurează *Setea* de Titus Popovici, *Cuscii* de Al. Ivan Ghilia, *Paralela 45* de S. Pop, *Oamenii pornesc* de Sütö András, *În luptă cu inerția* de N. Labiș, *Dragoste și ură* de Al. Andrișoiu etc.

Examinarea concurenților este făcută de către o comisie specială, din care fac parte responsabilul cu probleme politice din biroul U.T.M. al institutului sau facultății — potri-

vit cu nivelul la care se desfășoară etapa respectivă —, responsabilul cultural din Consiliul Asociației Studenților pe facultăți, un membru al biroului U.T.M., unul sau doi studenți fruntași la învățătură și în activitatea obștească, două sau trei cadre didactice, de la catedra de științe sociale și catedra de specialitate, precum și un scriitor sau un critic literar.

Pregătirea concursului cade în sarcina unor comisii care se îngrijesc de popularizarea lui în rîndul studenților, asigurarea cărților din bibliografia necesară, pregătirea și instruirea grupelor concurente, întocmirea întrebărilor, clasificarea grupelor etc.

Concursul fiind o confruntare colectivă între grupe de studenți, baza lui o constituie întrebările și răspunsurile orale în fața comisiei de examinare. Întrebările de bază formulate sînt într-o proporție de 60%, restul fiind întrebări secundare și fulger. Pentru fiecare răspuns corect se acordă respectiv 15, 10 și 5 puncte.

În fiecare facultate s-au luat măsuri pentru dotarea concursului cu diferite premii, constînd în abonamente la publicații, cărți, bilete de teatru și cinematograful etc.

Deoarece ne aflăm în fața unei experiențe noi, rezultatele primelor etape, nu pot fi încă apreciate în mod concludent. Partea cea mai dificilă în desfășurarea acestor etape a fost procurarea în număr suficient a cărților din bibliografia recomandată. Întrucît este vorba în unele cazuri, de cărți care nu se mai găsesc în librării și deci nu pot fi procurate prin cumpărare, s-a sugerat bibliotecilor institutelor de învățămînt superior să recurgă la împrumuturi interbibliotecare, apelînd în acest scop la bibliotecile populare.

Semnalăm ca o lipsă faptul că în comisiile de organizare a concursului, n-au intrat și bibliotecarii din cadrul învățămîntului superior, care cu experiența lor ar fi putut aduce un aport pozitiv în atingerea obiectivelor urmărite. Nădăjduim că învățăturile trase din desfășurarea primelor două etape ale concursului vor duce la înlăturarea lipsurilor semnalate pe parcurs, asigurînd astfel acestei inițiative importante, o reușită deplină.

Un concurs binevenit

Concursul bienal *Biblioteca în slujba construcției socialiste* este binevenit, deoarece ne va ajuta nu numai să îmbunătățim activitatea de popularizare și răspîndire a cărții în masa largă a cititorilor, ci să împletim și mai strîns mîncă noastră cu sarcinile economice și politice actuale.

Ca măsură organizatorică în vederea sprijinirii bibliotecilor comunale și satești, am ținut un seminar cu toți bibliotecarii din raionul Urziceni în care s-a prelucrat regulamentul concursului bienal pentru a ști fiecare către ce obiective trebuie să-și concentreze atenția, precum și indicii ce trebuie îndepliniți. În concursul bienal au fost înscrise cele 6 biblioteci comunale și 33 biblioteci satești din cuprinsul raionului nostru. Datorită faptului că avem biblioteci comunale, ca de exemplu la Dridu și Grindu, care au depășit anul trecut 1000 de cititori și biblioteci satești la Moldoveni, Adîncata, Coșereni cu peste 300 de cititori, — sintem încredințați că vom realiza indicii concursului bienal, alături de cititorii noștri și al componenței sociale.

Planurile de muncă pe anul acesta ale bibliotecilor din raion prevăd o serie de acțiuni de masă pentru popularizarea documentelor ultimelor plenary ale partidului și a cărților agrotehnice, sprijinind astfel problemele transformării socialiste a agriculturii și ridicării producției la hectar. În aceste planuri am introdus indicii prevăzuți de regulamentul concursului bienal, pornind de la cifrele realizate de bibliotecile noastre în anul trecut. De asemenea, au fost incluse în planurile de muncă și acțiunile de masă menite a ajuta la îndeplinirea ritmică a acestor indici.

Munca de popularizare și difuzare a cărții social-politice și agrotehnice va căpăta astfel un și mai susținut avînt, fiind prevăzute pentru aceasta numeroase manifestări de

masă, ca: recenzii, seri literare, consfătuiri cu cititorii, expoziții de cărți, etc.

În ce o privește, biblioteca raională va desfășura o intensă activitate de îndrumare și control a bibliotecilor comunale și satești, pentru ca respectiv 60% și 30% din numărul lor să îndeplinească la sfîrșitul concursului toți indicii prevăzuți de regulament. La biblioteca comunală fruntașă din Dridu vom organiza, în prima etapă a concursului bienal, un schimb de experiență la care vor participa toți bibliotecarii comunali și o parte din cei satești. Vom căuta să sprijinim, mai bine decît în trecut bibliotecile de la colturile roșii ale gospodăriilor agricole colective și de la S.M.T.-uri. De asemenea, ne vom strădui să antrenăm cît mai mulți activiști voluntari în munca bibliotecilor de popularizare și răspîndire a cărții la sate.

Noul concurs între biblioteci, de astădată cu caracter republican, se dovedește a fi prin obiectivele și prevederile regulamentului, deosebit de folositor pentru activitatea bibliotecară deoarece indică măsurile menite de a înlătura lipsurile semnalate în stadiul actual de dezvoltare a muncii cu cartea. Spre deosebire de trecut, concursul bienal atrage în întrecere toate bibliotecile regionale, raionale, comunale și satești, punînd accentul în principal pe întărirea muncii metodice a bibliotecilor raionale, — una din verigile importante în îmbunătățirea muncii cu cartea la sate.

Iată de ce pornim cu avînt în această întrecere, încredințați că prin ridicarea conținutului muncii cu cartea vom ajuta la realizarea sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste, ce revin raionului Urziceni.

ANGHEL GHEORGHE
bibliotecar principal al bibliotecii raionale Urziceni

Mai multă atenție cărții politice și agrotehnice

După înapoierea de la seminarul raional ținut la Cluj, către sfârșitul lunii februarie, unde s-a prelucrat regulamentul concursului bienal *Biblioteca în slujba construcției socialiste*, prima preocupare a fost revizuirea planului de muncă, potrivit prevederilor regulamentului concursului. Am luat apoi legătură cu statul popular și organizațiile de masă, în vederea sprijinirii bibliotecilor sătești înscrise în concurs, pentru a fi ajutate să devină fruntașe.

Concursul regional, — încheiat în decembrie 1959 și în care biblioteca noastră s-a clasat pe locul trei, — constituie pentru noi un izvor de experiență. Metodele bune le vom folosi și în noua întrecere între biblioteci, astfel încât să realizăm și să depășim numărul de cititori și al cărților citite.

Pentru mărirea procentajului lucrărilor social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei, ne-am propus ca în manifestările de masă pe care le organizăm și care pînă acum erau numai pe teme literare să introducem și cărți din aceste domenii, selecționate potrivit problemelor politice-economice locale curente. În perioada pregătirii campaniei agricole de primăvară, am programat o consfătuire cu cititorii pe tema: *Cartea agrotehnică, sfătuitoarea țaranului muncitor*. Totodată, am întocmit o vitrină pe tema: *Cartea de știință popularizată, dușman al superstițiilor și misticismului*.

Pentru informarea țăranilor muncitori, a colectivităților și cadrelor de conducere ale gospodăriei agricole colective despre cărțile agrotehnice aflate la bibliotecă, necesare muncii lor, am întocmit liste de recomandare pe care le-am difuzat la locurile de muncă stabilite (sediul g.a.c., fermă, etc.).

Socotesc concursul bienal, ca un imbold nou pentru orientarea conținutului activității bi-

bliotecii noastre în direcția sprijinirii rezolvării sarcinilor economice și politice ale comunei noastre.

COSMA MARIA
bibliotecară la biblioteca comunală Gilău, regiunea Cluj

Grijă deosebită pentru atragerea țăranilor la bibliotecă

Concursul bienal *Biblioteca în slujba construcției socialiste*, inițiat de Ministerul Învățămîntului și Culturii, este o măsură binevenită, care va duce la atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la orașe și sate.

Pentru biblioteca sătească din comuna Mihăești, raionul Cluj, obiectivele și sarcinile concursului constituie un prețios îndreptar în orientarea activității bibliotecii în direcția sprijinirii rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste locale. Din cele 180 familii, cite are satul nostru, biblioteca a înscris în anul trecut numai 50 de cititori din rîndurile țăranilor muncitori și circa 60 elevi. Concursul ne va ajuta să atragem un număr mai mare de țărani muncitori și tineret la bibliotecă. Pentru aceasta, am prevăzut în planul de muncă o serie de măsuri, ca de pildă recenzii despre cărți social-politice și agrotehnice, consfătuiri cu cititorii pe teme agrotehnice și de știință popularizată.

Ajutați de cadrele didactice și utemiștii din colectivul bibliotecii, vom intensifica colportajul de cărți la casele sătenilor.

Faptul că lucrătorii sfaturilor populare comunale sînt stimulați — prin regulamentul concursului — pentru aportul ce-l vor aduce în creșterea activității bibliotecilor, constituie o premiză că acest concurs va însemna un pas înainte în dezvoltarea muncii cu cartea în satul nostru.

URSACHE VIORICA
bibliotecară la biblioteca sătească Mihăești, reg. Cluj

Cronica bibliologică

In cele ce urmează publicăm lista principalelor materiale bibliologice apărute în coloanele revistelor și ziarelor, cu excepția presei locale, în perioada 1 ianuarie — 15 martie a. c.

LUCRĂRI GENERALE

ȚUGUI, PAVEL: *Cincisprezece ani de transformări fundamentale în cultură*. Gazeta învățământului, 1960, nr. 555 (4 martie) p. 5—7.

Reproducerea articolului apărut în *Lupta de clasă*, 1959, nr. 8, în care se face un bilanț al transformărilor petrecute în cultura țării noastre în cei cincisprezece ani de la eliberare.

ISTORIA CĂRȚII ȘI A TIPARULUI ORGANIZAREA ȘI ACTIVITĂȚEA BIBLIOTECILOR

COSMA, VIOREL: *Un manuscris Meyerbeer în țara noastră*. Muzica, 1960, nr. 1, p. 32—33.

Descrierea manuscrisului muzical din crâșă *La Marguerite du Poète* de Giacomo Meyerbeer, aflat într-o colecție particulară.

BIBLIOGRAFIE. DOCUMENTARE

ADLER, L. și DUMITRESCU, D.: *Cartea tehnică și problemele actuale în domeniul construcțiilor*. Lupta de clasă, 1960, nr. 2, p. 106—108.

Analiza literaturii tehnice de specialitate, apărută în ultimii doi ani în țara noastră, relevându-se atât realizările cât și unele deficiențe din activitatea editurilor și autorilor în acest important sector.

Mica bibliotecă apicolă din Mereșa Marka. De peste hotare. Apicultura, 1960, nr. 1, p. 44—45.

Prezentarea celor 10 broșuri, care alcătuiesc mica bibliotecă apicolă, realizată de colaboratorii științifici ai Stațiunii ucrainiene

experimentale de cercetări apicole din Mereșa Marka.

MOLDOVEANU, VALERIU: *Documentare*. Contemporanul, 1960, nr. 7 (12 febr.), p. 7.

Articolul dezbate câteva din problemele legate de obținerea unei productivități maxime în munca de documentare.

VIANU, TUDOR: *Bibliografie*. Gazeta literară, 1960, nr. 7 (11 febr.), p. 1 și 6.

Se arată rolul și scopurile bibliografiei, activitatea bibliografică și documentară desfășurată de Biblioteca Academiei R.P.R. și citeva din proiectele ei de viitor.

ABRAHAM, E.: *Carnet cultural*. Albina, 1960, nr. 632 (3 febr.), p. 3.

Relatarea unor corespondențe, din cuprinsul cărora se desprinde și munca unor bibliotecari de la sate.

Activitatea culturală la sate a învățătorului. Gazeta învățământului, 1960, nr. 547 (8 ian.), p. 3.

Articolul cuprinde o parte din conținutul discuției organizate de „Gazeta învățământului” cu mai multe cadre didactice din raionul Topoloveni, din care reiese ajutorul important acordat muncii cultural-educative de masă.

Activitate culturală zilnică, variată. Din experiența regiunilor Pitești și Bacău. Albina, 1960, nr. 634 (17 febr.), p. 4—5.

Aspecte variate ale muncii culturale-educative de masă din regiunile Pitești și Bacău, așa cum au reieșit din analiza făcută de către Direcția Generală a Așezămintelor Culturale.

ANDRAS, CAROL: *Ce am aflat din fișele cititorilor de la biblioteca-clubului de la Petrița*. Munca, 23.I.1960, p. 1.

Analiza activității bibliotecii clubului mine-rilor din Petrița.

BĂCANU, GHEORGHE: *Căminul cultural — centrul activității cultural-artistice a tineretului*. Tinerul leninist, 1960, nr. 1, p. 63—66.

Autorul descrie activitatea organizației U.T.M. din comuna Băile, raionul Filimon Sîrbu, — al cărei secretar este — în ceea ce privește antrenarea tineretului în munca cultural-educativă, relevînd acțiunile întreprinse pentru răspîndirea cărții.

Bibliotecă pentru muncitori portuari. România liberă, 9.I.1960, p. 2.

Notă privind organizarea bibliotecilor mobile de către biblioteca centrală a clubului „Dezrobirea” din Constanța.

BICA, I.: *Activitatea bibliotecilor școlare trebuie îmbunătățită*. Gazeta învățămîntului, 1960, nr. 547 (8 ian.), p. 1.

Aprecieri asupra activității deslășurate de unele biblioteci școlare și indicarea problemelor principale, a căror rezolvare va duce la îmbunătățirea activității cu cartea în rîndul elevilor.

BORIGA, DUMITRU: *Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”*, Știința tineretului, 5.III.1960, p. 1 și 2.

Se arată scopul noului concurs cu caracter republican și sarcinile ce revin bibliotecilor.

Cartea — prieten și sfătuitor. Albina, 1960, nr. 628 (6 ian.), p. 5.

Activitatea bibliotecii comunale din Săcuieni, raionul Reghin.

Cartea tehnică în sprijinul muncitorilor. România liberă, 11.II.1960, p. 2.

Notă privind roadele documentării tehnice la Uzinele „23 August” din Capitală.

CIUDAN, GEORGE: *Serile în sat la Albești*. Flacăra, 1960, nr. 8, p. 3—5.

Zugrăvind viața nouă a țăranilor muncitori din comuna Albești, reportajul cuprinde și câteva aspecte care dovedesc dragostea lor pentru cărți.

Consiliul superior al Așezămintelor culturale și ajutorul scriitorilor. De vorbă cu tov. Constantin Prisnea, adjunct al Ministrului Învățămîntului și Culturii. Luceafărul, 1960, nr. 3 (1 febr.), p. 12.

Rolul și sarcinile Consiliului superior al Așezămintelor culturale.

CONSTANTIN, MARILENA: *Se schimbă caractere...* Știința tineretului, 30.I.1960, p. 2.

Se arată rolul lecturii în transformarea tinerilor, în lărgirea orizontului lor cultural, exemplificîndu-se cu un aspect din activitatea bibliotecii rafinării nr. 1 din Ploești.

DANCIU, FL.: *A citi, a studia — o sarcină de organizație*. Pe marginea consfătuirii comisiei raionale Pitești a concursului „Iubiți cartea”. Știința tineretului, 3.II.1960, p. 3.

Se arată problemele discutate în cadrul consfătuirii, organizată de comisia regională Pitești a concursului „Iubiți cartea”, asupra muncii dusă anul trecut pentru antrenarea unui număr cit mai mare de tineri la concurs, precum și măsurile luate pentru îmbunătățirea muncii în acest an.

FLORESCU, GH.: *Fișa de cititor a bibliotecii*. Munca, 17.I.1960, p. 1.

Portretul fostei țesătoare Gomboș Rosalia, în prezent bibliotecara unei mari biblioteci sindicale din orașul Stalin.

GRUIA, ȘTEFAN: *Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”*. Albina, 1960, nr. 635 (26 febr.), p. 1.

Realizările dobîndite de bibliotecile de lectură publică în munca cu cartea, menționîndu-se importanța și scopul concursului.

HULUB, MARIA: *Manifestări de masă la biblioteci*. Albina, 1960, nr. 636, (2 martie), p. 2.

Din experiența muncii de îndrumare a bibliotecii raionale din Bîrlad în organizarea manifestărilor de masă de către bibliotecile din cuprinsul raionului.

IAROI, R. și STANCU, L.: *Insemnări despre viața culturală în timpul iernii*. România liberă, 3.II.1960, p. 2.

Aspecte din activitatea cultural-educativă desfășurată de căminele culturale din regiunea Bacău.

IONESCU, M.: *Biblioteca sprijină nemijlocit producția*. Munca, 3.III.1960, p. 3.

Ațiuni ale bibliotecii uzinelor „Mao-Tzedun” din Capitală în sprijinul producției.

IOSIF, MARIA: *Cercul de citit a intrat în colectivă*. Scînteia tineretului, 6.I.1960, p. 2.

Autoarea notei, bibliotecară la căminul cultural din comuna Plaiul de Sus, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, arată cum datorită celor citite, membrii cercului de citit nr. 14 din comună s-au apropiat de gospodăria colectivă, devenind apoi colectivști.

In cluburi — activitate interesantă, plină de conținut. Scînteia, 12.II.1960, p. 1 și 2.

Se dau o serie de îndrumări pentru îmbunătățirea conținutului activității culturale-educative, desfășurată de cluburi.

JALBA, C.: *Despre propaganda științifică*. Munca în sindicate, 1960, nr. 1, p. 35—39.

Se enumără o serie de metode folosite în activitatea de răspîndire a cunoștințelor științifice, arătîndu-se și unele inițiative manifestate de bibliotecari în această direcție.

LUPU, I.: *Cit mai mulți constructori, cititori ai bibliotecii*. Munca, 11.III.1960, p. 3.

Aspecte din munca cu cartea pe șantierele din Onești.

LUSCALOV, A.: *Mai multă atenție aprovizionării bibliotecilor sindicale*. Munca, 22.I.1960, p. 2.

Se analizează felul cum s-a făcut aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor sindicale în anul trecut, dîndu-se cîteva sugestii pentru înlăturarea unor deficiențe ce mai persistă în acest domeniu.

MARE, E.: *La o bibliotecă sătească*. România liberă, 4.II.1960, p. 2.

Scurtă informare asupra activității desfășurate de biblioteca sătească din comuna Bocșa-Vasiovei, regiunea Timișoara.

MAROLOIU, OVIDIU: *Contribuția muncii culturale la colectivizarea satului*. Albina, 1960, nr. 635, (24 febr.), p. 2.

Se arată munca desfășurată de căminul cultural din satul Reșca, comuna Dobrosloveni, raionul Caracal, pentru atragerea țăranimii muncitoare, pe drumul gospodăriei agricole colective.

MIHAILESCU, V.: *Eficacitatea muncii culturale*. România liberă, 10.III.1960, p. 2.

Analiza și rezultatele muncii culturale — între care se vorbește și despre activitatea bibliotecilor din regiunea Pitești.

MIRODAN, AL.: *Intr-o bibliotecă*. Gazeta literară, 1960, nr. 9 (25 febr.), p. 1.

Aspecte din activitatea bibliotecii regionale din Deva.

OLEA, VALER P.: *Din activitatea unor biblioteci*. Indrumătorul cultural, 1960, nr. 1,

Corespondență privind activitatea unor biblioteci din raionul Zlatna.

PALIU, P. și PREPELIȚA, D.: *Lectura — sarcină de organizație*. Scînteia tineretului, 13.I.1960, p. 1 și 3.

Despre munca organizației U.T.M. sectorul 5 montaj de la uzinele „Vasile Roaită” din Capitală în atragerea tinerilor muncitori la concursul „Iubiți cartea”.

POPESCU, ADELA: *Cartea în comuna Vinători*. Albina, 1960, nr. 629 (13 ian.), p. 4.

Prezentarea activității desfășurate de biblioteca comunală din Vinători, raionul Sighișoara.

PREDA, ION: *Biblioteca satului*. Scînteia, 4.III.1960, p. 2.

Corespondență cuprinzînd aspecte din activitatea bibliotecii comunale Mărgăritești, raionul Baș.

SLAVIC, C.: *...Cartea*. Scînteia tineretului, 10.III.1960, p. 2.

Aspecte variate care dovedesc locul important pe care îl ocupă lectura în viața elevilor școlii medii nr. 2 din Vaslui.

STANESCU, SILVIA: *Cu ajutorul bibliotecilor mobile*. Indrumătorul cultural, 1960, nr. 1, p. 62—63.

Roadele organizării bibliotecilor mobile la S.N.M. Constanța.

TABACU, D.: *Biblioteca de casă*. Carnet. România liberă, 14.II.1960, p. 2.

Rînduri despre rolul bibliotecilor de casă în acțiunea de răspîndire a cărții.

TALIANU, D.: *Comori muzicale...* Vizitînd secția muzicală a Bibliotecii Centrale de Stat. Știința tineretului, 10.I.1960, p. 2.

Se înfățișează cîteva din piesele tezaurului muzical pe care B.C.S. îl pune la dispoziția oamenilor de muzică.

TOSO, V.: *Munca și viața colectivei, în centrul activității culturale*. Albina, 1960 nr. 628, (6 ian.), p. 1 și 2.

Activitatea căminului cultural și a bibliotecii sătești din comuna Valea Călugărească, în sprijinul transformării socialiste a agriculturii.

UDROIU, NEAGU și GALL, ANA: „Joița tineretului”. Știința tineretului, 27.II.1960, p. 2.

Desfășurarea unei asemenea acțiuni organizată de comitetul U.T.M. de la Industria Bumbacului A, și în cadrul căreia cartea ocupă un loc important.

VELCU, CONSTANTIN: *Biblioteca celor 4 întreprinderi metalurgice din Sibiu*. Munca, 11.II.1960, p. 3.

Spicuri din scrisoarea bibliotecarului clubului „Independența” care deservește 4 întreprinderi metalurgice din oraș și în care sînt arătate unele din metodele folosite în popularizarea și răspîndirea cărții.

ORGANIZAREA MUNCII INTELECTUALE

NOVICOV, MIHAI: *Literatura sovietică*. Contemporanul, 1960, nr. 9 (25 febr.), p. 3.

Despre activitatea editurii ESPLA — Cartea Rusă, în domeniul traducerilor din literatura sovietică.

PAULESCU, PARASCHIVA: *Despre manuale și lectura în afara clasei*. Luceafărul, 1960, nr. 3, (1 febr.), p. 8.

Partea a doua a articolului cuprinde cîteva sfaturi pentru stimularea și îndrumarea lecturii individuale a elevilor.

ARGHEZI, TUDOR: *Ai carte, ai parte*. Tableta. Știința tineretului, 23.I.1960, p. 1.

Pătrunderea cărții în mase, în anii regimului democrat popular.

BARBU, EUGEN: *Cartea a ajuns la locul ei*. Știința tineretului, 12.II.1960, p. 1.

Realizările regimului democrat-popular în larga difuzare a cărții în rîndurile celor ce muncesc.

GHIȚA, MARIUS: *Mecanizatorilor mai multe cărți de specialitate*. Din scrisorile sosite la redacție, Știința, 8.III.1960, p. 1.

Se cere editurilor să studieze cerințele cititorilor, să reediteze cărțile epuizate și să tipărească altele care să corespundă nevoilor mecanizatorilor din agricultură.

Dr. M.: *Lumea cărții*. Veac Nou, 1960, nr. 6, (12 febr.), p. 2.

Despre noua pagină cu acest titlu al ziarului „Izvestia”, alcătuită în scopul popularizării cărții de literatură politică, beletristică, știință și tehnică agricolă, pentru tineret și copii.

Dr. M.: *O nouă serie a „Bibliotecii pentru toți”*. Știința, 17.II.1960, p. 2.

Prezentarea colecției „Biblioteca pentru toți”, care apare într-un format nou și tiraj sporit.

MUNTEANU, GEORGE: *Prima cărămidă a... bibliotecii personale*. Știința tineretului, 26. I. 1960, p. 1.

Primele roade ale acțiunii întreprinse de Comitetul regional U.T.M. și de C.L.D.C. regionala București, privind difuzarea cărților sub forma „Biblioteca tineretului”, un prim pas în alcătuirea bibliotecii personale pe care trebuie s-o aibă fiecare tînr muncitor.

TABACU, D.: *Cartea prin poștă*. România liberă, 28.II.1960, p. 2.

Succesele obținute în difuzarea cărții prin această metodă.

Munca cu cartea pentru copii. Sub acest titlu revista „Der Bibliotekar“ nr. 2 — februarie 1960 aduce câteva articole scurte — contribuții ale bibliotecilor de copii din diferite orașe din R.D.G. și în care se arată experiența și rezultatele obținute.

Primul articol vorbește în genere despre importanța educației și culturii politehnice, subliniindu-se că — potrivit indicațiilor Congresului al V-lea al P.S.U.G. — „problema cardinală a dezvoltării sistemului școlar este introducerea învățământului politehnic și educarea copiilor în dragostea față de muncă și oamenii muncii“.

Un ajutor prețios în această direcție îl constituie editarea în 1959 a bibliografiei **Literatură pentru educație și cultură politehnică.**

Bibliografia conține publicații din anii 1953—1958 și este de mare folos și pentru bibliotecile de masă.

Alt articol se adresează tuturor cititorilor bibliotecilor de copii, punându-se în discuție **Regulamentul activului citorva bibliotecii de copii.**

Astfel, biblioteca de copii din Erfurt are un activ de bibliotecă, în care pot fi primiți micii cititori, începând din clasa 6-a, dacă manifestă interes, sînt ordonați și punctuali. Bineînțeles că pentru a fi primit în activul bibliotecii se cere permisiunea părinților și a învățătorului respectiv. Fiecare membru are un caiet, în care colaborarea la bibliotecă este trecută ca o „faptă bună pentru biblioteca de copii“. Colaborarea constă în cel mult 2 ore de muncă pe săptămână, la alegerea cititorului. Fiecare membru al activului are diferite obligații, din cari cităm: să fie un cititor exemplar, să cîștige noi cititori, să ajute la împrumutul de cărți, la gazeta de perete, etc.

Urmează alt articol despre regulamentul activului bibliotecii de copii „Sondershausen“. Orice copil care împlineste 11 ani și învață la școală bine, are dreptul să activeze la bibliotecă, cu asentimentul părinților. Munca constă în a da ajutor la împrumutul cărților și în sala de citit, la gazeta de perete și la expoziții.

Mai departe, sînt înfățișate unele concluzii izvorîte din experiența muncii cu activul de copii al bibliotecii. O dificultate constă în compoziția mereu variindă a activului. Acesta este compus în permanență din 8—12 copii, pe o durată ce nu depășește un an, pentru a da posibilitate unui număr din mai mare de copii să participe.

Partea pozitivă a acestei colaborări constă în faptul că foarte mulți copii își însușesc cunoștințe despre munca bibliotecară, precum și din punct de vedere propagandistic, întrucît fiecare membru al activului cîștigă noi cititori în cercul său de prieteni.

Sub titlul **Discuții despre cărți în bibliotecile de copii** se arată importanța șezătoarelor literare cu copiii. O condiție pentru reușita unei atari acțiuni este ca toți participanții la discuții să fi citit cartea respectivă în ultimul timp. Din experiență se știe că dacă a trecut mai mult de două săptămîni de cînd copiii au citit o carte, impresiile nu mai sînt proaspete și discuțiile nu dau roadele dorite.

După prezentarea introductivă și citirea unor pasaje din carte, se pun 3—4 întrebări, după care se acordă o pauză de 15 minute pentru chibzuirea problemelor puse. Acest fel de discuție a dat rezultate bune. Nu trebuie uitată importanța alegerii cărții, ambinarea ei cu probleme actuale. Participarea copiilor la discuții dezvoltă la ei posibilitatea de a vorbi liber.

În săptămîna cărții din 1959 a fost rezervată o zi a cărții și pentru copii și tineret.

Instalarea unui cort bibliotecar, în piața orașului, a stîrnit interesul și participarea copiilor. Cortul a fost foarte mult frecventat, vizitatorii avînd posibilitatea să se înscrie pe loc ca cititori în bibliotecă și să plece cu o carte în mînă. După o săptămîină, biblioteca de copii din orașul Altenburg putea să se mîndrească cu 160 cititori noi.

VĂ RECOMANDĂM

ATEISM. COMBATAREA RELIGIEI

PROKOFIEV, V.I.: **Apariția religiei și a credinței în dumnezeu.** Buc. Editura militară M.F.A., 1959, 119 p., lei 1,70.

Primul capitol arată că religia a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării societății, datorită nepuinții și slăbiciunii omului primitiv în fața forțelor naturii și care a dat naștere ideii că în lumea ce îl înconjoară există ființe deosebite, supranaturale, care pot să-și ocrotească sau să-și aducă nenorociri. Autorul trece apoi la apariția zeilor „atotputernici“, care nu sînt altceva decît niște năluci create de închipuirea unor oameni copleșiți de forțele naturii și de jugul de clasă, o consolare iluzorie în viața grea și necăjită a celor exploatați. În capitolul următor, se conchide că știința și religia explică fenomenele naturii și ale vieții sociale de pe poziții diametral opuse. Concepțiile științifice și cele religioase sînt pozitive și ireconciliabil ostile.

Ultimul capitol al cărții relevă cum în urma transformărilor socialiste din economie în procesul îndelungatei munci educative desfășurate de P.C.U.S., s-a schimbat radical și chipul spiritual al omului sovietic. În încheiere, autorul menționează necesitatea și căile pentru lichidarea obiceiurilor înapoiate și prejudecăților ce mai stăruie în mentalitatea unora din oamenii sovietici.

VOROPAIEVA, K. L.: **A trăit oare Hristos ?** Buc., Editura militară M.F.A., 1960, 95 p., lei 1,80

După o scurtă introducere privind apariția primilor creștini, autoarea arată cum s-a format mitul lui Hristos.

Pe baza unui bogat material studiat — Voropaeva menționează tăcerea pe care o păstrează asupra lui Hristos autorii antici care au trăit în secolul I al erei noastre, dezvoltă absurditățile și contradicțiile flagrante ale evangheliilor, analizează schimbarea pe care a suferit-o imaginea lui Hristos, în re-

prezentările creștinilor și în scrierile lor — de la o divinitate mitică, lipsită de calitate omenești pînă la o personalitate aparent reală.

Studiul curentului religios al dochetismului, al originii ritualurilor, al datelor arheologice, al pergamentelor găsite în anul 1947 pe țărmul Mării Moarte, conduc la concluzia că așa-zisul întemeietor al creștinismului nu a trăit în realitate, nici în chip de divinitate întrupată, căreia i se închină credincioșii, nici chiar ca personalitate religioasă. Asemenea tuturor celorlalți zei, el „a existat“ numai ca un personaj religios născocit, mitic, al unei legende creată de fantezia omenească. În continuare, autoarea demască esența de clasă a mitului lui Hristos și înfățișează succesele obținute în Uniunea Sovietică în opera de eliberare a maselor de prejudecățile religioase.

BIOLOGIE

NESTURH, M.F.: **Originea omului.** Buc. Editura științifică, 1959, 415 p., lei 3,40.

Lucrarea începe cu o incursiune în istoria antropogenezei pînă la Darwin, cu prezentarea mai largă a teoriei darwiniste despre originea omului, pentru a trece apoi la combaterea științifică a ipotezelor antidarwiniste în antropogenie.

Cea de a doua parte a cărții, dedicată problemelor particularităților de structură ale corpului uman și apariției omului, înfățișează rolul muncii și mersul vertical în antropogenie, principal factor care a determinat puternica restructurare a corpului uman într-un anumit sens, tratează apoi despre encefal și activitatea nervoasă superioară a omului și a maimuțelor. Un mare rol în dezvoltarea conștiinței revine mediului social cu puternica sa influență asupra procesului interacțiunii dintre muncă, creier și vorbire aflate în proces evolutiv. Pentru a ne da seama de modul cum a apărut formațiunea socială la oamenii străvechi, autorul se oprește asupra fenomenelor traiului în tur-

mă la printate și asupra formelor primordiale ale muncii.

Ultima parte a cărții este consacrată formării omului, potrivit datelor paleontologice. Autorul face o descriere a omului în diferite faze de dezvoltare, arătând și modul lui de trai, pentru a trece apoi, la descrierea oamenilor actuali (neantropii) făcând totodată o critică a ipotezelor greșite, emise în legătură cu originea omului actual.

În încheiere, autorul tratează problema raselor umane arătând că știința despre originea și dezvoltarea raselor umane subminează radical pseudoteoria antiumană a existenței raselor superioare și inferioare.

LITERATURA

BILL-BELOTERKOVSKI, V. : **O cursă înverșunată.** Povestiri. Buc., ESPLA — Cartea rusă, 1960, 275 p., lei 5,45

Volumul reunește o serie de povestiri, în marea lor majoritate cu caracter autobiografic, în cuprinsul cărora cunoaștem scriitorul sovietic V. Bill-Beloterkovski: zugrăvește imaginea din timpul anilor de pribegie (1900-1917), când a colindat lumea ca matelot pe vasele comerciale rusești și englezești.

În *Cioara albă*, scriitorul, proaspăt angajat pe o goeletă cu visle, ia primul contact cu viața de marinar.

Dorul de a vedea țări noi îl împinge să plece în lume, ascuns în cala de cărbuni a unui vas englez. Redând acest fapt în povestirea *Fuga*, Beloterkovski ne împărtășește condițiile grele de viață impuse marinarilor pe vasele comerciale britanice. Pe vas, proaspătul marinar se ciocnește de la început cu șeful de echipaj, personaj crud și odios, care dorește să-l umilească în fel și chip. Între cei doi izbucnește un conflict puternic care formează subiectul povestirii *O cursă înverșunată*. Până la urmă datorită comportării sale demne și plină de curaj, tânărul marinar rus reușește să se impună față de șeful echipajului. Tot în această povestire, în scurtele scene petrecute într-un port australian și care se desfășoară cu rapiditate, autorul desvăluie comportarea neomenoasă a colonialiștilor englezi față de muncitorii de alte neamuri considerate inferioare.

Ura de rasă constituie tema schiței *Palma*, rechizitoriu al moravurilor din lumea sportivă americană, precum și a schiței *Bismark și negrul*. Ultima este povestea unui fochist bătrîn care după o viață de muncă este concediat la sosirea într-un port african. Dar noul angajat, un negru, oferă bătrînului, un adăpost în mijlocul familiei sale.

În *Suflet negru*, asistăm la prietenia puternică ce leagă pe Nils norvegianul, de Joe, vesulul negru. La sosirea într-un port, cei doi preteni sînt omoriți în cursul unei ciocniri premeditate pe care o provoacă unul din marinari, rasistul înveterat, Andy.

Demnitatea umană este relevată în minunata figură a bătrînului Chili, eroul povestirii cu același titlu, care preferă să plece de pe vas și să-și riște astfel existența, decît să lucreze printre hoți.

O parte din nuvelele și schițele lui Beloterkovski zugrăvesc din plin suferința și degradarea fizică și morală, consecințe ale șomajului în S.U.A., unde scriitorul a colindat timp de șapte ani.

În *Cinci dolari*, asistăm la tragedia unui șomer care, cu toate că suferă de foame, nu se arînge de suma de 5 dolari pe care trebuie să o dea patronului biroului de plasare, în cazul că i s-ar oferi un post. În cele din urmă postul mult rîvnit este acordat. Dar extenuarea fizică, la care ajunsese după luni de zile de nemincare, face ca noul angajat să nu-și poată îndeplini munca, fiind accidentat.

Munca — povară abrutizantă, care întuneacă viața omului simplu în țările capitaliste și îl împinge spre acte nebunești sau spre beție, — formează subiectul schițelor *Groapa și Monotonie*. Două vieți descrie tragismul intens al existențelor distruse, victime ale societății capitaliste. Schițele *Trei biftecuri și-un supliment* și *O lecție bună* dezvăluie cercul vicios al justiției americane, antipopulare, în care omul simplu muncitor se învîrte fără ieșire.

Volumul se încheie cu schița *Ultimatumul* care redă deruta albilor după înfrîngerea lui Kerenski, sfîrșitul schiței avînd semnificația vestirii unui început de eră nouă.